ປະຕູໄຊ

ການກໍ່ສ້າງ ✿ ຄວາມໝາຍ ✿ ກິຕິສັກ

Victory Arch

Vientiane

ຮູບປະດັບໂດມປະຕູໄຊ

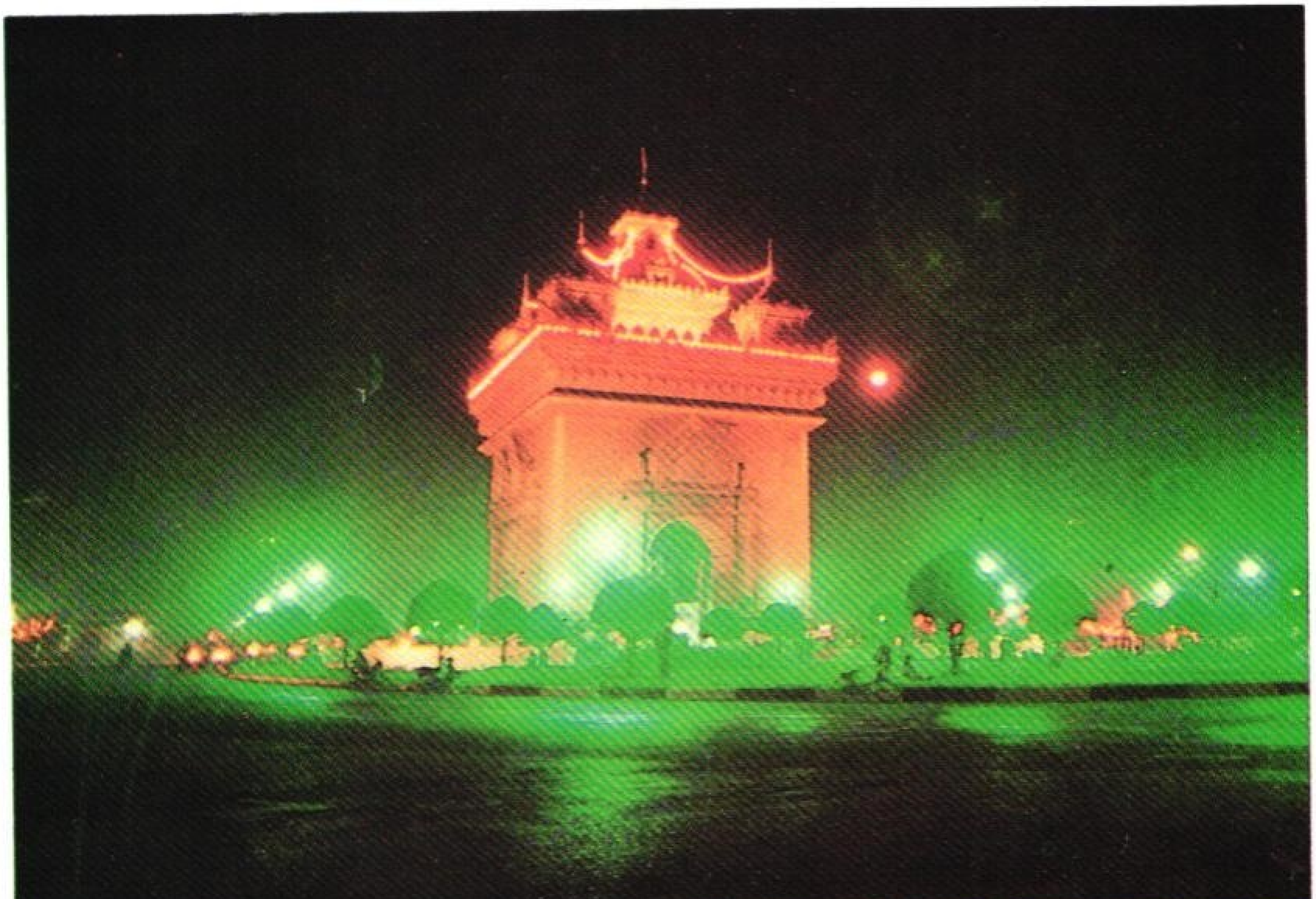

ປະຕູໄຊຍາມລາຕີ

ປະຕູໄຊ

ການກໍ່ສ້າງ ຄວາມໝາຍ ກິຕິສັກ

ທຳ ໄຊຍະສິດເສນາ

ຜູ້ລິດຈະນາ

ກຸສົນຜົນບຸນ, ຄຸນຄວາມດີ ແລະສໍລະເສີນໃດໆ
ຫາກຈັກເກີດຈາກໜັງສືເຫຼັ້ມນີ້ ຜູ້ຂ້າຂໍຍົກ
ອຸທິດທອດເຖິງດວງວິນຍານ ຂອງພໍ່ແມ່ຜູ້ບັງເກີດເກົ້າ
ແລະ ຂອງຜູ້ໃຫ້ອຸປະກາລະຄຸນທຸກທ່ານ

ທ່ານ ທຳ ໄຊຍະສິດເສນາ

ສາລະບານ

ໜ້າ

ຄຳນຳ ກ

ຍານລຳລຶກ 1

ພາກທີ I

ກ. ເຄົ້າມູນຕົ້ນຕໍທີ່ພາໃຫ້ເກີດປະຕູໄຊ 5

ຂ. ຄັດເລືອກຮູບແບບແຜນຜັງກໍ່ສ້າງປະຕູໄຊ 6

ພາກທີ II

ຮູບລັກສະນະ ແລະ ຄວາມໝາຍຂອງປະຕູໄຊ 8

1. ເພດຊີງ 8

2. ຊວດຊີງ 10

3. ການປະດັບປະດາດ້ວຍດອກດວງລວດລາຍ 12

4. ຄວາມໝາຍ ແລະ ປະໂຫຍດທີ່ໃຊ້ 13

ພາກທີ III

ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ແຕ່ງຕັ້ງໜ້າທີ່ທາງລາຊະການ ໃນການກໍ່ສ້າງ 18

ແຈ້ງການຂອງກະຊວງກະແຫຼງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທຳ 23

ພາກທີ IV

ທັດສະນະຂອງຕ່າງປະເທດຕໍ່ປະຕູໄຊ 27

ພາກທີ V

ປະຕູໄຊແມ່ນສິນບັດຂອງທົ່ວປວງຊົນລາວ 31

ປະຕູໄຊຍານນຸສະຕິ 36

ຄຳນຳ

ປະຕູໄຊ ! ປະຕູໄຊ !

ຟັງແຕ່ຊື່ກໍ່ສຸດໃຈເອົາໂລດ, ຫຼາຍສິ່ງຫຼາຍຢ່າງ ຫຼື ອາດວ່າທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ດີເດັ່ນພິສະດານຄືວ່າມີຢູ່ໃນອະນຸສອນສະຖານແຫ່ງນີ້.

ຊື່ *ປະຕູໄຊ* ໄດ້ຍິນແລ້ວຄືວ່າມີອຳນາດສະກົດໃຈໃຫ້ພາກພູມໃຈອກອ້າງ ໃນໄຊຊະນະຜາບແພ້ສັດຕູໝູ່ມານລາບລຽບ, ຄືວ່າເຕືອນໃຫ້ຮູ້ວ່າຊາດລາວເຄີຍມີອຳນາດອິດທິລິດແຜ່ໄພສານໄປທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນໃນຊີກໂລກແຫ່ງນີ້.

– ພາໃຫ້ລຳລຶກເຖິງໄຊຊະນະອັນເດັດຂາດກ້ອງໄກ ຂອງພະບາດສົມເດັດພະເຈົ້າຟ້າງຸ່ມມະຫາລາດ ທີ່ເດີນທັບປາບປາມກວາດລ້າງສ້ຽນໜາມ ແລ້ວລວມຜືນແຜ່ນດິນລ້ານຊ້າງໃຫ້ເປັນແຜ່ນດິນດຽວສຳເລັດເສັດສິ້ນ.

– ຊວນໃຫ້ລຳລຶກເຖິງໄຊຊະນະອັນສະຫຼາດແກ່ນກ້າແຫຼມຄົມໃຫຍ່ຍິ່ງດ້ວຍກົນລະຍຸດຊານໄຊ ດ້ານຍຸດທະສິງຄາມ ດ້ານຍຸດໂທບາຍການເມືອງ ການເສດຖະກິດສັງຄົມ ການສຶກສາວັດທະນະທຳ ການສິລະປະສະຖາປັດຕະຍະກຳຫຼາກຫຼາຍອະເນກອະນັນ ຂອງພະບາດສົມເດັດພະເຈົ້າໄຊຍະເຊດຖາມະຫາລາດຜູ້ອົງອາດເລືອງລືດ... ຂອງພະເຈົ້າສຸລິຍະວົງສາມະຫາລາດ ຂອງພະເຈົ້າອານຸ.... ແລະ ອື່ນໆ.

ໃນວັນທີ 2 ທັນວາ 1975 20 ປີຜ່ານມາ, ມະຫາຊົນຊາວວຽງຈັນ ຈຳນວນມະຫາສານຈົນມືດຟ້າມົວດິນໄດ້ຮວມຊຸມນຸມສະເຫຼີມສະຫຼອງໄຊຊະນະມະໂຫລານຢູ່ໃນທີ່ແຫ່ງນີ້ແລະໄດ້ແຫ່ຂະບວນສວນສະໜາມລອດກ້ອງປະຕູໄຊໄປສູ່ເດີ່ນພະທາດຫຼວງ ເພື່ອສະເຫຼີມສະຫຼອງການປະກາດຍຶດອຳນາດທົ່ວປະເທດ ແລະ ສ້າງຕັ້ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວຢ່າງຟົດຟື້ນປະຕິວັດ.

ຕົວ *ປະຕູໄຊ* ຊຶ່ງເປັນຮູບປະທຳກໍ່ສ້າງເຫັນແລ້ວກໍ່ຄືວ່າປະເສີດເລີດລອຍຈິງຈັງເອົາແທ້ເອົາວ່າ ບໍ່ແມ່ນແຕ່ສຳລັບຄົນລາວທ່ານັ້ນ ແມ່ນແຕ່ຕ່າງປະເທດກໍຍົກມືກົ້ມຫົວຮັບຮອງວ່າແມ່ນ " ໜຶ່ງບໍ່ມີສອງ " ແລະວ່າແມ່ນ " ລື່ນກາຍບັນດາສະກາປັດ ແລະ ອາຄານອື່ນໆ ໃນລັກສະນະດຽວກັນທີ່ກໍ່ສ້າງມາກ່ອນ ". ຊຶ່ງທຽບຄືດວງມະນີດວງໜຶ່ງທີ່ເອ້ປະດັບປະດາທານີນະຄອນຫຼວງແຫ່ງນີ້ ທັງເຊີດຊູໃຫ້ກຽດອົງອາດເອກອ້າງທະວີຄູນ...

ຄ້າຍຄືວ່າໄຊຊະນະທຸກໄຊຊະນະໃນຍຸດທະສົງຄາມປ້ອງກັນຊາດໃນປະຫວັດສາດຫຼາຍຮ້ອຍປີຜ່ານມາ ຂອງວິລະຊົນຂອງມະຫາວິລະຊົນລາວ ໄດ້ຜ່ານກາຍລອດກ້ອງ *ປະຕູໄຊ* ແຫ່ງນີ້, ໄດ້ສະເຫຼີມສະຫຼອງຢ່າງມະໂຫລານກຶກກ້ອງກຳປະນາ ຢູ່ນະປະຕູໄຊແຫ່ງນີ້. ຈຶ່ງຢາກຂໍອະນຸຍາດຍົກເອົາສຽງຮ້ອງໂຮໄປປີບເຕັມປາກເຕັມຄໍຂອງມະຫາຊົນຊາວລາວໃນວາລະນັ້ນມາໄວ້ນະທີ່ນີ້ອີກຄືສຽງ : " ໂຮະ ໂຮ່ ຮິວ ! ໂຮະ ໂຮ່ ຮິວ ! ໂຮະ ໂຮ່ ຮິວ ! " ເອກະລາດລາວໝັ້ນຍືນ ! " ມູນເຊື້ອຮັກຊາດອັນສູງ

ສິ່ງຂອງບັນພະບຸລຸດລາວຈົ່ງໝັ້ນຍືນ ! " " ປະເທດລາວສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ແລະ ວັດທະນາຖາວອນຈົ່ງໝັ້ນຍືນ ! " ຈັກສາມເທື່ອໃຫ້ເກີງໃຈ.

ບໍ່ໝົດແຕ່ເທົ່ານັ້ນ ໃນໃໝ່ໆນີ້ ເພື່ອສ້າງເສີມເຕີມແຕ່ງໃຫ້ *ປະຕູໄຊ* ມີເອກະລັກສວຍສົດວິຈິດພິດສະດານສະເພາະຕົວ ກະຊວງກະແຫຼງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທຳໄດ້ອອກກະແຫຼງການ ຕັ້ງຊື່ເປັນທາງການໃຫ້ອະນຸສາວະລີນີ້ວ່າ: *ປະຕູໄຊ* ແລະ ທັງໄດ້ໃຫ້ຊ່າງວິຈິດສິນປັບປຸງ ແຕ່ງແປງດອກດວງບາງບ່ອນ ໃຫ້ງົດງາມກ້າວໜ້າເຂົ້າກັບກາລະສະໄໝໄດ້ດີ, ພາໃຫ້ *ປະຕູໄຊ* ກາຍເປັນຂອງຂວັນເປັນມໍລະດົກແກ່ມະຫາຊົນຊາວລາວ ແລະ ຊາວເທດສືບຕໍ່ໄປຊົ່ວກາລະນານ.

ທີ່ກ່າວມານີ້ລ້ວນແຕ່ສະກິດໃຈໃຫ້ສົນໃຈ ໃຫ້ຢາກຮູ້ ໃຫ້ຢາກເຫັນວ່າ : *ປະຕູໄຊ* ນີ້ ສ້າງຂຶ້ນສະໄໝໃດ ? ສ້າງຂຶ້ນເພື່ອຫຍັງ ? ໃຜເປັນຜູ້ຈິນຕະນາລິເລີ່ມ ອອກແບບແຜນຜັງກໍ່ສ້າງ? ມີຂະໜາດກວ້າງຍາວສູງທໍ່ໃດ? ໃຜເປັນຊ່າງກໍ່ສ້າງ? ໝົດຄ່າກໍ່ສ້າງທໍ່ໃດ? ຕໍ່ປະຕູໄຊນີ້ ຊາວຕ່າງປະເທດຮູ້ສຶກແນວໃດ ? ຊາວລາວຮູ້ສຶກແນວໃດ ?

ໜັງສືນ້ອຍທີ່ທ່ານຜູ້ອ່ານກຳລັງອ່ານຢູ່ໃນມືເວລານີ້ ຈະບອກໃຫ້ທ່ານຮູ້ລາຍລະອຽດຄົບຖ້ວນຕໍ່ຄຳຖາມເຫຼົ່ານັ້ນ.

ສຸດທ້າຍ ຜູ້ຂຽນຂໍຈົດຈຳບໍ່ລືມບຸນຄຸນຂອງພັກລັດທີ່ມີກຽດສູງສົ່ງ ໃນການະເປັນແກນນຳພາຊີວິດຊູຄົນທຸງຊາດ ເອກະລາດ

ແລະ ກ້າວໜ້າຢ່າງອົງອາດຊານໄຊ. ພ້ອມນີ້ກໍຂໍສັນລະເສີນ ແລະຂໍຂອບໃຈທ່ານຄຳເສັງ ສູນດາລາ ຫົວໜ້າກົມພິມຈຳໜ່າຍ ຫໍສະໝຸດແລະປ້າຍ ແລະມື້ລາງ ທ່ານບຸນເຮັງ ບົວສີແສງປະເສີດ ວ່າການຫົວໜ້າກົມພິພິດທະພັນ ແລະ ວັດຖຸບູຮານ ຜູ້ມີສ່ວນປະກອບໃຫ້ໜັງສືເຫຼັ້ມນີ້ມີສີສັນຊີວິດຊີວາ ເຂົ້າກັບກາລະສະໄໝ ແລະ ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ພິມເຜີຍແຜ່ ເພື່ອຮັບໃຊ້ສັງຄົມຜູ້ສົນໃຈສະແຫວງຫາຂໍ້ມູນຄວາມຈິງໃຫ້ໄດ້ຮັບປະໂຫຍດທົ່ວກັນ.

ວັນທີ 3 ທັນວາ 1995

ທ່ານ ທຳ ໄຊຍະສິດເສນາ

ທາດກໍ່ສ້າງຢູ່ນະຄອນຫລວງລາວ, ສ້າງສູ່
ແດນູ່ເພື່ອບົດສຸດຂີດສາຫານ.
ເດີມແປ້ນສັນລອຍຈິດວິນຍານຂອງນັກ
ສູ້ຜູ້ເສຍຊີວິດເພື່ອຊາດ, ແລະເພື່ອສະແດງ
ຄວາມກະຕັນຍູຕໍ່ຜູ້ມີຄຸນຕໍ່ຊາດ.
ມອບໃຫ້ ເປັນສົມບັດຂອງຫໍສະໝຸດ ສີລາ
ວີຣະວົງສ໌ - 26/12/2004

ທຳ ໄຊຍະສິດເສນາ.

ອະນຸສາວະລີປະຕູໄຊ

ຍານລຳລຶກ
ຄວາມພາກພູມໃຈອີ່ງອາດເອກອ້າງ

ມື້ໜຶ່ງຜູ້ຂຽນຢືນຢູ່ລະບຽງດ້ານໜ້າ ຂອງກະຊວງຍຸດຕິທຳ, ລໍພົບທ່ານ ອາທິໄອຍະການປະຊາຊົນສູງສຸດ, ຫຼຽວລົງສູ່ກະໜົນດ້ານໜ້າຕໍ່ໃສ່ອະນຸສາວະລີ " ປະຕູໄຊ " ເຫັນລົດບັດ 10 ຄັນແລ່ນມາຈອດຕໍ່ທ້າຍກັນຈົນສຸດກະໜົນ ຮູ້ໄດ້ທັນທີວ່າ ແມ່ນຂະບວນລົດນັກທ່ອງທ່ຽວຂ້າມນ້ຳຂອງມາຈາກປະເທດໄທ.

ຜູ້ໂດຍສານທັງຍິງທັງຊາຍ ບ່າວສາວ ແລະ ຜູ້ໃຫຍ່ລົງຈາກລົດທຸກຄັນຂ້າມກະໜົນມຸ້ງໜ້າສູ່ " ປະຕູໄຊ " ຈຳນວນໜຶ່ງຢູ່ຫົວແຖວ ແລະ ທ້າຍແຖວບໍ່ຟ້າວຂ້າມກະໜົນເພາະຢູ່ບ່ອນນັ້ນມັນແມ່ນມູມຖ່າຍຮູບໄດ້ສິລະປະ ຟ້າວໃຊ້ກອງຖ່າຍຮູບທຳໜ້າທີ່ທັນທີ, ຜູ້ກື້ກອງຖ່າຍວີດີໂອກໍ່ດັ່ງດຽວກັນ. ລົດຄັນໜຶ່ງບັນທຸກໄດ້ 50 ຄົນປະມານໄດ້ວ່າ ນັກທ່ອງທ່ຽວທີ່ລົງຈາກລົດນັ້ນມີປະມານ 500 ຄົນ.

ເມື່ອຂະເຈົ້າແຫງນໜ້າຊົມ " ປະຕູໄຊ " ເຫັນສີ

ໜ້າສົດຊື່ນແຈ່ມໃສເບີກບານ, ສະອອນ, ສະອື້ນທື້ນທວງ, ມີຜູ້ແລ່ນກະໂດດໂລດເຕັ້ນ ມີຊື່ນັ້ນຊື່ນີ້, ຢືນຈູ້ມກັນກ່າຍຮູບໝູ່ ກ່າຍຮູບດ່ຽວ, ກ່າຍວີດີໂອ, ບ່າວສາວຢືນຄູ່ກັນກ່າຍຮູບໃຫ້ໄດ້ " ປະຕູໄຊ " ເປັນສາກຫຼັງ.

ບາງຜ່ອງຢືນຊົມສິລະປະສະຖາປັດດ້ານນອກ ໃບໜ້າທຸກຄົນຊື່ນຊົມຍິ້ມແຍ້ມອີ່ມໃຈທີ່ໄດ້ມາຮອດມາເຖິງ ໄດ້ຈັບໄດ້ບາຍສຳພັດກັບສິ່ງທີ່ນຶກໄຝ່ຝັນເອົາໄວ້ແຕ່ນານ ຄືປະຕູໄຊໃນນະຄອນວຽງຈັນ.

ບາງຜ່ອງພາກັນເຂົ້າສູ່ອຸບມຸງ ຊົມສິລະປະສະຖາປັດຕະຍາກຳລາວ ແລະ ຂຶ້ນຂັ້ນໄດສູ່ຍອດ " ປະຕູໄຊ " ເພື່ອຊົມທິວທັດຂອງນະຄອນວຽງຈັນຈາກເບື້ອງບົນ ອັນສຳຄັນແມ່ນຈະໄດ້ເຫັນພະທາດຫຼວງ ແລະ ທຳຄຳຍ່າງເດັ່ນຊັດ ໂດຍແມ່ນປະຕູໄຊຕັ້ງຢູ່ເຄິ່ງກາງບົນກະໜົນລ້ານຊ້າງ.

ຕໍ່ໜ້າສະພາບທີ່ພົບເຫັນໂດຍບັງເອີນໃນເວລານັ້ນ, ຜູ້ຂຽນຮູ້ສຶກຕື່ນຕັນຕື່ນເຕັ້ນ, ຄ້າຍຄືຈິດໃຈຂອງຕົນໄດ້ສວມຢູ່ໃນຮ່າງຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວເຫຼົ່ານັ້ນ. ຫ້າຮ້ອຍຄົນຮູ້ສຶກແນວໃດ, ຕົນເອງກໍ່ຄືວ່າຮູ້ສຶກແນວນັ້ນ ດັ່ງດຽວກັນກັບຂະເຈົ້າ. ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຫ້າຮ້ອຍຄົນເຂົ້າມາຈຸ້ມສຸມໃນດວງໃຈຂອງຂ້າ ພາໃຫ້ມີຊີວິດຊີວາຊື່ນຊົມເບີກບານ, ເປັນກຳໄລຊີວິດຈິງຈັງເລີກແລບທະວີຄູນ.

ເໜືອກວ່ານັ້ນຄື : ຜູ້ຂຽນ ທັງເປັນເຈົ້າການລິເລີ່ມຈິນຕະນາອອກຄວາມຄິດ, ອອກແບບແຜນຜັງຄວບຄຸມການກໍ່ສ້າງ

ຍິ່ງມີຄວາມຮູ້ສຶກສູງຊື້ງລະອຽດອະເໜກອະນັນຫຼາຍກວ່ານັກທ່ອງທ່ຽວເຫຼົ່ານັ້ນ ຄືຮູ້ສຶກພາກພູມໃຈ ຮູ້ສຶກພໍໃຈອີ່ມເອີບໃນຜົນງານທີ່ຕົນສ້າງໄວ້ເປັນມໍລະດົກສືບທອດປະດັບຊາດຕໍ່ໄປ.

ລະອຽດເລິກກວ່ານັ້ນອີກຄື : ໃນທາງຈິຕະວິທະຍາທານ " ປະຕູໄຊ " ໄດ້ກາຍເກີດເປັນອາຫານຈິດເຍື່ອງໜຶ່ງທີ່ປ້ອນຊຸບລ້ຽງຈິດວິນຍານຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ຜູ້ຊົມໃຫ້ ເບີກບານມ່ວນຊື່ນແຈ່ມໃສມີຄວາມສຸກ. ອັນຄວາມສຸກນີ້ ແມ່ນຄວາມສຸກທີ່ບໍລິສຸດຂາວສະອາດສູງສົ່ງໂດຍທຳມະຊາດ. ຄວາມສຸກແມ່ນກົງກັນຂ້າມກັບຄວາມທຸກທີ່ຄົນປາດຖະໜາຫຼີກເວັ້ນ. ເມື່ອ " ປະຕູໄຊ " ໃຫ້ຄວາມສຸກກໍ່ຄືໃຫ້ກຸສົນເບີກບານຊາບຊຶ້ງ, ຮັບໃຊ້ໃຫ້ປະໂຫຍດແກ່ມະນຸດ, ເປັນກຸສົນລະອຽດອາຣະຍະສູງທີ່ອຸທິດຍໍຍົກໃຫ້ໂດຍຜູ້ຮັບບໍ່ຮູ້ສຶກຕົວ, ແມ່ນການສ້າງປະໂຫຍດສຸກຄຸນທຳແກ່ເພື່ອນມະນຸດທີ່ເກີດແກ່ເຈັບຕາຍດ້ວຍກັນ.

ຈຶ່ງຂໍເຊີນ ທ່ານຜູ້ອ່ານທຸກຄົນໂມທະນາສາທຸໃນກອງກຸສົນກອງນີ້ລວມກັນເພາະ " ປະຕູໄຊ " ເປັນຂອງທ່ານ ເປັນຂອງຄົນລາວແລ້ວທຸກຄົນ.

ຜູ້ເປັນເຈົ້າການທີ່ມີຈິນຕະນາອອກແບບ ແລະ ຮ່ວມກໍ່ສ້າງອະນຸສອນສະຖານແຫ່ງນີ້ ກໍ່ຮູ້ສຶກຄ້ອຍຕາມໄປ. ຕົນໄດ້ສ້າງຄວາມສຸກແກ່ຜູ້ອື່ນແລ້ວ, ຍິ່ງຊົມຊື່ນພໍໃຈອີ່ມເອີບ, ອີກທັງພາກພູມອວດອົ່ງທະນົງໃຈທີ່ໄດ້ສ້າງຜົນງານອັນລ້ຳເລີດເປັນກຽດສັກສີປະດັບປະດາ ທັງຍົດກຽດ ແລະ ຖານະຂອງນະຄອນຫຼວງລາວໃຫ້ສູງເດັ່ນທັນທຽມກັບນານາອາຣະຍະນະຄອນ, ບໍ່

ນ້ອຍໜ້າຕ່ຳຕາຕ່ຳທານີໃດໃນໂລກ. ຄວາມຮູ້ສຶກນີ້ຍິ່ງເຊີດໜ້າຊູໃຈຍົກສູງຄວາມຕື້ນຕັນ ເມື່ອຜູ້ສ້າງບໍ່ປາກະໜາສິ່ງໃດຕອບແທນ. ພຽງແຕ່ຄວາມສຳເລັດນັ້ນໄດ້ສ້າງປະໂຫຍດສຸກສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງແລ້ວແກ່ສັງຄົມເທົ່ານັ້ນກໍ່ພໍໃຈ.

ຢຸຕິກາບັ້ນ　　　ບູຊາຍານລຳລຶກ
ແລ້ວທໍ່ນີ້　　　ຫວນຮູ້ຮ່ອມນຳ ວ່າມ່າ

❀ ✪ ❀

ພາກທີ I
ກ. ເຄົ້າມູນຕົ້ນຕໍທີ່ພາໃຫ້ເກີດ " ປະຕູໄຊ "

" ປະຕູໄຊ " ກໍາເນີດມາໄດ້ 35 ປີ ຍາວນານພໍສົມຄວນ ແຕ່ການກໍ່ສ້າງຍັງບໍ່ທັນສໍາເລັດແລ້ວບໍລິບູນດີທຸກຢ່າງຍ້ອນການຜັນຜວນຂອງສັງຄົມແວດລ້ອມ.

ຈະຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ ເພື່ອສ້າງກໍາລັງໃຈ ແລະ ກໍາລັງສັດທາໃຫ້ແກ່ຜູ້ປະສົງດີ ແລະ ມອງການໄກກ່ຽວກັບປະຕູໄຊນີ້ສົມຄວນຈະໄດ້ຮູ້ປະຫວັດການຈິນຕະນາລິເລີ່ມເບີກທາງໃຫ້ແກ່ການກໍ່ສ້າງປະຕູໄຊນີ້ ເພາະເຫດຕົ້ນຕໍຂອງການລິເລີ່ມ ລ້ວນແຕ່ແມ່ນມູນເຫດອັນບໍລິສຸດສະອາດສູງສົ່ງຂອງຊົນອະລິຍະຊົນ, ຊຶ່ງມີແບບຢ່າງມາແລ້ວແຕ່ດຶກດໍາບັນໃນຫຼາຍຍຸກຫຼາຍສະໄໝ ໃນຫຼາຍປະເທດທີ່ມີອະລະຍະທໍາສູງສີວິໄລ.

ໄດ້ສ້າງອະນຸສາວະລີ ພະບາດສົມເດັດພະເຈົ້າໄຊເຊດຖາມະຫາລາດສໍາເລັດແລ້ວເມື່ອບໍ່ນານມານີ້. ຈິດໃຈຈິນຕະນາຍານພື້ນຖານທີ່ບັນດານໃຫ້ສ້າງອະນຸສາວະລີ ພະບາດສົມເດັດພະເຈົ້າໄຊເຊດຖາມະຫາລາດບໍ່ໄດ້ສິ້ນສຸດຢຸດຕິລົງ ຍັງສືບຕໍ່ກໍ່ຕົວຂຶ້ນອີກ ເພື່ອລໍາລຶກເຖິງບຸນຄຸນຂອງຜູ້ມີຄຸນອື່ນໆອີກມາກມາຍອະເນກອະນັນ, ເພື່ອຈະໄດ້ຕອບບຸນແທນຄຸນ, ຂອບອົກຂອບໃຈ, ຄາລະວະບູຊາ ແລະ ເທີດທູນກຽດສັກສີອັນສູງສົ່ງຂອງບັນດາວີຣະມະຫາຊົນເຫຼົ່ານັ້ນໄວ້ໃນທີ່ສູງ ບໍ່ໃຫ້ຫຼົງລືມ, ເປັນຕົ້ນກໍ່ຄື :

ພະເຈົ້າຂຸນ ອ້າຍລາວລາຊາທິລາດ ພະເຈົ້າຂຸນບູລົມ ລາຊາມະຫາລາດ ພະເຈົ້າຟ້າງຸ່ມ ມະຫາລາດ ພະເຈົ້າສາມແສນໄທ ພະເຈົ້າສຸລິຍະວົງສາ ເຈົ້າອານຸ ເຈົ້າອຸປະລາດ ເຈົ້າລາດຊະວົງ ບັນດານັກກູ້ຊາດ ກູ້ເອກະລາດ ບັນດາລັດທະກອນປະຊາຊົນຜູ້ໄດ້ທຳຄຸນງາມຄວາມດີ ແລະ ສະລະຊີວິດເພື່ອການຢູ່ລອດຂອງຊາດລາວນັ້ນ, ກໍ່ຄວນທີ່ຈະໄດ້ມີອະນຸສອນສະຖານໝັ້ນຄົງໄວ້ ເພື່ອເປັນທີ່ລະລຶກ ແລະ ປະກອບພິທີຕ່າງໆສະແດງຄວາມກະຕັນຍູກະຕະເວທີ ເຊີດຊູເອົາໄວ້ເປັນແບບຢ່າງຊີ້ນຳ, ເປັນກຳລັງໃຈ ແກ່ບັນພະຊົນຮຸ່ນຫຼັງເພື່ອປ້ອງກັນຮັກສາຊາດໄວ້ໃຫ້ໝັ້ນຄົງສືບໄປ.

ຂ. ຄັດເລືອກຮູບແບບແຜນຜັງກໍ່ສ້າງປະຕູໄຊ

ມີດຳລັດນາຍົກລັດຖະມົນຕີສະບັບໜຶ່ງ ແຕ່ງຕັ້ງຄະນະກຳມະການຂຶ້ນຄະນະໜຶ່ງ ຈັດການຮຽກປະກວດແຂ່ງຂັນຄັດເລືອກເອົາຮູບແບບອະນຸສາວະລີຮູບໜຶ່ງທີ່ງົດງາມເໝາະສົມ ມີຄວາມໝາຍ ເພື່ອສ້າງເປັນອະນຸສອນສະຖານແກ່ວິລະຊົນ ມະຫາວິລະຊົນ.

ຄຳສັ່ງລາດຊະການເລກທີ່ 0624/ ກສກ /41 ລົງວັນທີ 26–2–1957: ເລື່ອງໃຫ້ສະເໜີຮູບແບບອະນຸສາວະລີ ໂດຍມີການປະກວດແຂ່ງຂັນຊີງລາງວັນ (ໄດ້ຕັ້ງລາງວັນຊະນະເລີດໄວ້ສາມສິບພັນກີບ), ອອກເຜີຍແຜ່ທົ່ວໄປ.

ຮອດເວລາກຳນົດໄວ້, ຮູບແບບແຜນຜັງອະນຸສາວະລີ, ເປັນຮູບແຕ້ມ ແລະ ຮູບຫຸ່ນຈຳລອງຈາກຫຼາຍສະຖາບັນທົ່ວພະລາຊະອານາຈັກ, ມີທັງຂອງພະບໍຣິມມະຫາລາຊະວັງຫຼວງພະບາງ, ຂອງກົມໂຍທາພິມລະເຮືອນ, ຂອງກົມເຄຫາສະຖານ, ຂອງກົມກໍ່ສ້າງເຄຫາສະຖານ ແລະ ຂອງບັນດານາຍຊ່າງມະຫາຊົນ.... ແລະກົມທະຫານ, ກໍ່ໄດ້ມາຕັ້ງລຽນກັນໄວ້ໃນຫ້ອງປະຊຸມຂອງຄະນະກຳມະການ.

ວັນເວລາອັນລະທຶກໃຈ ຂອງການກວດກາພິຈາລະນາຕັດສິນໂດຍຄະນະກຳມະການປະກວດມາຮອດໃນທີ່ສຸດ. ຜົນປະກາດເປີດເຜີຍຈະແຈ້ງອອກວ່າ : ຮູບແບບແຜນຜັງ ແລະ ຫຸ່ນຈຳລອງອະນຸສາວະລີສະເໜີໂດຍ ທ້າວ ທຳ ໄຊຍະສິດເສນາ ຜູ້ບັນຊາການກົມຍຸດທະສັນພາວຸດ ໄດ້ຮັບຄະແນນຊະນະເລີດຢ່າງຂາດລອຍ.

ໄຊຊະນະເລີດຄັ້ງນີ້ ແມ່ນມະຕິມະຫາຊົນ, ຊຶ່ງມີຄະນະກຳມະການຜູ້ຊົງຄຸນນາວຸດອາວຸໂສແຕ່ງຕັ້ງເປັນທາງການ, ເປັນຜູ້ຕັດສິນຊີ້ຂາດຍໍຍົກໃຫ້ຢ່າງບໍລິສຸດເປີດເຜີຍ ແລະ ສະຫວ່າຜ່າເຜີຍ.

ພາກທີ II

ຮູບລັກສະນະແລະຄວາມໝາຍຂອງປະຕູໄຊ

ຮູບແບບ ແລະ ຮູບທຸ່ນຈຳລອງທີ່ໄດ້ຄະແນນຊະນະເລີດໃນຄັ້ງນີ້ ມີລັກສະນະ ແລະ ຄວາມໝາຍເປັນຂໍ້ມູນພື້ນຖານແບ່ງອອກເປັນສີ່ຂໍ້ຄື :

1. ເພດຊີວ = ເພດໃດ – ຊີວໃດ – ຮູບ (ສັນຖານ) ໃດອັນເປັນຂອງລາວ ແລະ ສາກົນບວກເຂົ້າກັນປະປຸກກ້າວໜ້າທັນສະໄໝ.
2. ຊວດຊີວ = ສູດຕຳລາທີ່ໃຊ້ໃນການຄຳນວນໃຫ້ໄດ້ສັດສ່ວນແລະໄດ້ຄວາມສັກສິດເຂັດຢຳ (ບັນເຈີດ).
3. ການປະດັບປະດາດ້ວຍລາຍດອກລວດລາຍ ອັນເປັນສິລະປະລາວ (ເອກະລັກ).
4. ຄວາມໝາຍ ແລະ ປະໂຫຍດທີ່ໃຊ້ເປັນພື້ນ(ສັນຍາລັກ). ແຕ່ລະຂໍ້ດອະທິບາຍລະອຽດດັ່ງນີ້ :

1. ເພດຊີວ

ອະນຸສາວະລີ ມີເພດຊີວເປັນຮູບປະຕູໄຊ (ຄ້າຍຄືປະຕູໄຊ ຢູ່ກຸງປາຣີ – ອ້າກເດີຕຣີອ້ອມຟ). ມີປະຕູໄຊ 4 ດ້ານ (ເໜືອ – ໃຕ້ – ຕາເວັນອອກ – ຕາເວັນຕົກ) ດ້ານລະໜຶ່ງປ່ອງບິນໜ້າພຽງຮູບສີ່ຫຼ່ຽມມົນທົນຈະຕຸລັດ. ຢູ່ວົງງຈັນ

ມີປະຕູໄຊສີ່ປ່ອງ – ຢູ່ປາຣີມີປະຕູໄຊສອງປ່ອງ. ຕົວອະນຸສາວະລີເປັນຮູບທາດສີ່ຫຼ່ຽມສູງຂຶ້ນຕາມຄວາມສູງຂອງປະຕູໄຊ. ຫຼັງຄາເປັນຍອດຊໍ່ຟ້າຫ້າຍອດ ຮູບດຽວກັນ ຍອດກາງສູງກວ່າໝູ່, ອີກສີ່ຍອດຢູ່ແຈຂອກຕ່ຳທໍ່ກັນ, (ຄ້າຍຄືຍອດຊໍ່ຟ້າຂອງວັງ " ຕາດສະມາຮາມ " ຫີນອ່ອນສີຂາວຢູ່ນະຄອນນິວແດນລີ ປະເທດອິນເດຍ). ຢູ່ສີ່ແຈບົນດີນດ້ານນອກມີສະນ້ຳເປັນຮູບດອກບົວບູຊາແຈລະໜຶ່ງສະ ມີຮູບພະຍານາກຍໍຫົວອ້າປາກພູ່ນ້ຳແຈລະໜຶ່ງຕົວ, ນັ້ນແມ່ນເພດຊັ້ນດ້ານນອກ ຊຶ່ງມີສະໜາມເປັນສວນກວ້າງປູກຫຍ້າ ແລະ ດອກໄມ້ປະດັບອ້ອມຮອບສວຍງາມ. ດ້ານໃນຢູ່ກະໂຕໃຈກາງຂອງຈະຕຸລັດບົນດິນມີຮູປ່ອງສຳລັບ ຈຸດແປວໄຟແກັດສເປັນອະນຸສອນສົມມຸດ ຂອງດວງວິນຍານຂອງວິລະຊົນນິລະນາມ (ດັ່ງດຽວກັບອາຣິຍະສາກົນ). ດ້ານເທິງເປັນຮູບອຸມົງສູງເດັ່ນໂຄ້ງມົນເຄື່ອງໝ່ວຍໄຂປະດັບຮູບດອກດວງວິຈິດງົດງາມນາໆຊະນິດ. ຢູ່ສີ່ແຈມີຂັ້ນໄດຂຶ້ນຊັ້ນເທິງ, ສອງແຈກົງກັນຂ້າມກັນເປັນຂັ້ນໄດຄອນກຼີດເປັນຂັ້ນທຳມະດາ ເພື່ອໃຫ້ຄົນຍ່າງຂຶ້ນຮອດຊັ້ນສາມ, ອີກສອງແຈກົງກັນຂ້າມກັນເປັນຂັ້ນໄດອູ່ໄຟຟ້າທັນສະໄໝ, ເລື່ອນຂຶ້ນເລື່ອນລົງດ້ວຍເຄື່ອງຈັກໄຟຟ້າ. (ຄົນບໍ່ຕ້ອງຍ່າງຂຶ້ນຍ່າງລົງ ແມ່ນອູ່ໄຟຟ້າພາຂຶ້ນພາລົງ, ບໍ່ຕ້ອງເມື່ອຍແຄ່ງເມື່ອຍຂາ). ທັງໝົດແບ່ງເປັນສາມຊັ້ນ – ຊັ້ນທີໜຶ່ງ, ຊັ້ນທີສອງ ແລະ ຊັ້ນທີສາມທີ່ເປັນຫຼັງຄາມີຍອດຊໍ່ຟ້າຫ້າຊໍ່ຕັ້ງຢູ່. ໃນຊໍ່ຟ້າກາງທີ່ໃຫຍ່ແລະສູງກວ່າໝູ່ມີທໍ່ຄອຍຕິດຕັ້ງກ້ອງຊ່ອງທາງໄກໃຊ້ຊົມທິວທັດຮອບດ້ານຂອງນະຄອນວຽງຈັນ.

2. ຊວດຊີ້ວ

ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າຊອກຫາສູດຫາຕໍາລາ, ທັງໃຊ້ສະຕິປັນຍາຈິນຕະນາພອນສະຫວັນ, ເພື່ອໃຫ້ອະນຸສາວະລີມີຂະໜາດ, ມີສັດສ່ວນ, ສົມສ່ວນ, ມີຊວດຊີ້ວສວຍງາມ, ກໍ່ກຕ້ອງຕາມສະໂຫຼກຂອງໂຫລາສາດ ທີ່ມີສູດມີຕໍາລາ, ອັນຈະພາໃຫ້ອະນຸສາວະລີມີຄວາມສັກສິດ ເຂັດຢໍາເກງຂາມ, ເປັນຂອງຂວັນທີ່ຈະໄດ້ຮັບຄວາມນິຍົມຊົມຊອບຊື່ນຊົມຍິນດີ, ຍ້ອງຍໍສໍລະເສີນກວ້າງຂວາງແຜ່ໄພສານ.

ໄດ້ພົບສູດຕໍາລາໜຶ່ງໃຊ້ເລກສາມຕົວຄື : 3–7–8,

ເລກ 3 ໝາຍເຖິງແກ້ວ 3 ປະການຂອງພຸດທະສາສະໜາອັນໄດ້ແກ່ :

- ☞ ອໍານາດພະພຸດ
- ☞ ອໍານາດພະທໍາ
- ☞ ອໍານາດພະສົງ

ເລກ 7 ແມ່ນ 7 ວັນທີ່ໝູນວຽນເປັນວົງຈອນປິດໃນຮອບ 1 ອາທິດຄື : ວັນທິດ, ວັນຈັນ, ວັນຄານ, ວັນພຸດວັນພະຫັດ, ວັນສຸກ ແລະ ວັນເສົາ. ວົງຈອນປິດວົງນີ້ໄດ້ໝູນວຽນຢູ່ຢ່າງນີ້ເປັນອໍາມະຕະບໍ່ປ່ຽນແປງໃນຈັກກະວານ ຕັ້ງແຕ່ເກີດມີຈັກກະວານ ກໍ່ໄດ້ວ່າເປັນສິ່ງໝັ້ນຄົງກາວອນ ຕະຫຼອດການເປັນອໍາມະຕະ.

ເລກ 8 ໝາຍເຖິງ 8 ທິດຄື : ທິດເໜືອ, ທິດຕາເວັນອອກ, ທິດໃຕ້, ທິດຕາເວັນຕົກ, ທິດຕາເວັນອອກສ່ຽງເໜືອ, ທິດຕາເວັນອອກສ່ຽງໃຕ້, ທິດຕາເວັນຕົກສ່ຽງເໜືອ, ທິດຕາເວັນຕົກສ່ຽງໃຕ້ – ເພື່ອປ້ອງກັນອັນຕະລາຍຈາກ 8 ທິດ ແລະ ເພື່ອເປັ່ງລັດສະໝີລັງສີອຳນາດອິທິພົນອອກສູ່ 8 ທິດ.

ອີກປະການໜຶ່ງ ເລກ 8 ຍັງໝາຍເອົາສິນ 8 ໃນທາງພຸດທະສາສະໜາອັນໝາຍເອົາເສັ້ນທາງເປັນກາງ ໃນການດຳລົງຊີວິດ, ຄືຢູ່ລະຫວ່າງກາງຂອງສິນ 5 ແລະ ສິນ 227. ຢູ່ກາງຢູ່ພໍດີບພໍດີ.

ການໝູນໃຊ້ເລກ 3 ຕົວດັ່ງກ່າວໃຫ້ເກີດຜົນໄດ້ວາງເປັນສູດເປັນຕຳລາດັ່ງນີ້ຄື :

- ທາງກວ້າງແຕ່ລະດ້ານ ຂອງອານຸສາວະລີມີ 24 ແມັດ (3 × 8 ໄດ້ຜົນ 24) ເປັນຮູບຈະຕຸລັດສີ່ຫຼ່ຽມມົນທົນ 24 × 24.
- ທາງສູງແຕ່ດິນຂຶ້ນຫາຍອດຊໍ່ຟ້າສູງສຸດມີ 49 ແມັດ (7 × 7 ໄດ້ຜົນ 49).

ເຫັນໄດ້ວ່າຕຶນອະນຸສາວະລີນີ້ມີຮູບ 4 ຫຼ່ຽມມົນທົນອັນເປັນເອກະລັກພື້ນຖານຂອງສະຖາປັດຕະຍະກຳເພດຊີງລາວແທ້. ຕົວຢ່າງຄື : ພະທາດຫຼວງ, ພະທາດພະນົມ, ພະທາດອິງຮັງ, ພະທາດສີໂຄດຕະບູນ, ພະທາດພູສີ, ພະທາດສີສອງຮັກ, ພະທາດບັງພວນ.... ລ້ວນແຕ່ມີຮູບ 4 ຫຼ່ຽມມົນທົນແບບລາວແທ້ໂດຍທີ່ແມ່ນລາວເປັນຜູ້ສ້າງໄວ້. ຕ່າງຈາກຮູບພະທາດນະຄອນ

ປະກົມເຈດີຂອງໄທ, ພະທາດຢ້າງກຸ້ງຂອງພະມ້າ ແລະ ອື່ນໆ ຊຶ່ງລ້ວນແຕ່ມີຮູບເປັນວົງມົນທັງນັ້ນ.

ສະເພາະປະຕູໂຂ່ງ ຫຼື ປະຕູໄຊ 4 ປ່ອງລ່ວງໃສ່ກັນເປັນກາກະບາດແຕ່ລະປ່ອງມີຄວາມກວ້າງ 8 ແມັດ. ເປັນຂາຕັ້ງມະຫືມາສີ່ແຈ ແຕ່ລະຂາກວ້າງ 8 ແມັດມົນທົບ, ມີຄວາມແໜ້ນໜາຄົງທົນພຽງພໍສຳລັບຄ້ຳຮອງຮັບນ້ຳໜັກທັງໝົດ ຂອງຕົວອະນຸສາວະລີ. ສ່ວນປ່ອງປະຕູໄຊກວ້າງ 8 ແມັດກໍ່ແມ່ນພໍດີສຳລັບເວລາມີການເດີນຂະບວນສວນສະໜາມ, ຈັດແຖວຍ່າງລຽນແຖວ, ແຖວລະ 9 ຄົນ, ເດີນຜ່ານລອດກ້ອງປະຕູໄຊ (ຊຶ່ງການລຽນແຖວ 9 ຄົນກໍ່ແມ່ນແບບສາກົນນິຍົມທຳມະດາ. ນອກຈາກນັ້ນການແບ່ງສັດສ່ວນອື່ນໆ ແມ່ນໄດ້ຈັດແບ່ງຕາມສູດທີ່ເໝາະສົມ ໄດ້ຂະໜາດຊວດຊົງສວຍງາມພໍເໝາະພໍດີ.

3. ການປະດັບປະດາດ້ວຍດວງດອກລວດລາຍ.

ໂດຍພື້ນການແລ້ວ ການເອ້ປະດັບດ້ວຍດອກດວງລວດລາຍໃນສ່ວນຕ່າງໆຂອງປະຕູໄຊນັ້ນ, ໄດ້ຈຳກັດຄັດເລືອກເອົາຈຳເພາະດອກດວງລວດລາຍທີ່ເປັນສິລະປະລາວ ທີ່ມີຢູ່ຕາມອະນຸສອນສະຖານເກົ່າແກ່ແຕ່ປາງປະກົມບູລົມ, ເຊັ່ນຈາກພະທາດຫຼວງ, ພະທາດອິງຮັງ, ຈາກວັດວາອາຮາມໃນແຂວງຕ່າງໆທີ່ໄດ້ລອກແບບຮູບໄວ້ໃນປຶ້ມສະໝຸດກະດາດແຂງມັນ.

ຕົວຢ່າງ ກາບບົວໃຫຍ່ທີ່ປະດັບລຽນອ້ອມຕີນຝາຊັ້ນເທິງ

ແມ່ນກອດແບບອອກມາຈາກ ກາບບົວໃຫຍ່ທີ່ອ້ອມຕີນພະທາດຫຼວງສີ່ດ້ານ, ໄດ້ແບບດຽວກັນເປັຍ. ໃບສີທີ່ອ້ອມຢູ່ຊັ້ນເທິງບົນກາບບົວໃຫຍ່ກໍ່ດັ່ງດຽວກັນ ໄດ້ເອົາຈາກໃບສີທີ່ພະທາດຫຼວງ. ສ່ວນດວງດອກລວດລາຍອື່ນທີ່ປະດັບຢູ່ທົ່ວໄປຂໍບໍ່ຈາຍລະໄນ, ຂໍກ່າວແຕ່ວ່າ ແມ່ນສິລະປະສະກຸາປັດແບບລາວລ້ວນທີ່ມີຢູ່ແຕ່ສະໄໝບູລານ. ບາງສ່ວນໄດ້ດັດແກ້ເລັກນ້ອຍເປັນລັກສະນະກ້າວໜ້າປະຢຸກທັນສະໄໝງົດງາມຫຼາຍກວ່າເດີມ. ບໍ່ແມ່ນເອົາມາຈາກຕ່າງປະເທດໃດທັງສິ້ນ ເພາະສິລະປະສະກຸາປັດຕະຍະກຳຂອງລາວມີຢູ່ຢ່າງອຸດົມສົມບູນມາກຫຼາຍ ຈົນກາຍເປັນເມືອງປະຫວັດສາດເປັນເມືອງທ່ອງທ່ຽວເຊັ່ນຫຼວງພະບາງເປັນຕົ້ນ.

4. ຄວາມໝາຍ ແລະ ປະໂຫຍດທີ່ໃຊ້.

1. ຈຸດປະສົງ ແລະ ປະໂຫຍດທາດແທ້ທີ່ຈິດວິນຍານໄດ້ຕັ້ງຂຶ້ນໃນເວລາລິເລີ່ມຈົນຕະນາຈະສ້າງອະນຸສອນສະກຸານແຫ່ງນີ້ ກໍ່ແມ່ນເພື່ອເປັນທີ່ລະລຶກ, ເພື່ອສະແດງຄວາມກະຕັນຍູກະຕະເວທີຕອບບຸນແທນຄຸນ ແລະ ທັງເຊີດຊູບູຊາດວງວິນຍານຂອງວິລະບຸລຸດ ແລະ ວິລະຊົນຂອງຊາດທຸກຍຸກທຸກສະໄໝ, ໄວ້ເປັນແບບຢ່າງອັນສູງສົ່ງ. ແຕ່ດວງວິນຍານເປັນສິ່ງຈັບບໍ່ໄດ້, ເບິ່ງບໍ່ເຫັນຈຶ່ງໄດ້ສົມມຸດເອົາແປວໄຟທີ່ໃສສ່ອງຂາວສະອາດລັບລູ່ລັບແລເປັນຄືຕົວແທນຂອງດວງວິນຍານໃຫ້ເຫັນປະຈັກຕາ ເປັນຮູບປະທຳ. ເວລາປະກອບພິທີເຄົາລົບບູຊາຕອບແທນບຸນຄຸນ ກໍ່ຄ້າຍຄືວ່າດວງວິນຍານປະກົດຢູ່ຕໍ່ຕາ, ຄ້າຍຄືເຫັນແວບວັບລັບລອຍຢູ່ໃນດວງໄຟໃສສ່ອງຊ່ວງບາງຈາງອ່ອນນັ້ນ.

ສະນັ້ນຈຶ່ງປາກກ່າວວ່າ ຈິດວິນຍານ ແລະ ໝາກຫົວໃຈແທ້ຂອງວັດຖຸປະສົງຂອງ " ປະຕູໄຊ " ນັ້ນແມ່ນຂຶ້ນຢູ່ກັບບ່ອນທີ່ວ່າ " ແປວໄຟ" ນີ້ຫຼາຍກວ່າບ່ອນອື່ນໆທີ່ເປັນວັດຖຸຕົວຕົນປະກອບ ແລະ ປະດັບປະດາ... (ເວລານີ້ " ແປວໄຟ "ທີ່ວ່າຍັງບໍ່ທັນສ້າງສຳເລັດ).

2 ມີປ່ອງ " ປະຕູໄຊ " 4 ປ່ອງ. ປ່ອງໜຶ່ງຫັນໜ້າໄປທາງທິດຕາເວັນອອກ, ອີກປ່ອງໜຶ່ງຫັນໄປທາງທິດຕາເວັນຕົກ ລ່ວງໃສ່ລວງຍາວຂອງກະໜົນລ້ານຊ້າງ, ເປັນປ່ອງປະຕູໄຊ ທີ່ໃຊ້ສຳລັບໃຫ້ແຖວຂະບວນສວນສະໜາມເດີນລອດກ້ອງ, ຈາກປ່ອງຕາເວັນອອກສູ່ປ່ອງຕາເວັນຕົກຢ່າງອົງອາດມີໄຊ ໃນວັນສຳຄັນຂອງຊາດ, ປ່ອງທີ່ສາມຫັນໄປທາງທິດເໜືອ, ປ່ອງທີ່ສີ່ຫັນໄປທາງທິດໃຕ້.

3. ຕໍ່ຈາກ 4 ມູມທີ່ເປັນແຈດ້ານນອກ ແຕ່ລະແຈມີສະນ້ຳສ້າງເປັນຮູບດອກບົວຈູມມີຂອບສູງ, ປາຍດອກບົວແຫຼມຊີ້ອອກນອກ. ຕິດຢູ່ກັບມູມແຈແຕ່ລະມູມມີຮູບພະຍານາກຊູຫົວອົງອາດ ຫ້າວຫັນ ງົດງາມ, ຍົກຫອນຊີ້ຟ້າ, ອ້າປາກ, ພູ່ນ້ຳເປັນນິດນິລັນ. ຕົວພະຍານາກແມ່ນຕົວພະລາຊາແຫ່ງນາກສົມມຸດ, ເປັນເຄື່ອງໝາຍອັນໜຶ່ງຂອງຊາດລາວ . ນ້ຳທີ່ພູ່ອອກເປັນນິດນິລັນຈາກປາກພະຍານາກແມ່ນໝາຍເກີງກະໂຕເຊື້ອນານາຊີວິດໃນໂລກຈັກກະວານ

ແມ່ນຄວາມຊຸ່ມເຢັນມີຊີວິດອຸດົມສົມບູນຂອງພືດພັນທັນຍາຫານ ແລະ ມະນຸດສັດ, ແມ່ນຄວາມຢູ່ເຢັນເປັນສຸກ. ສ່ວນສະນ້ຳທີ່ເປັນຮູບດອກບົວຈູມນັ້ນ ແມ່ນເປັນດວງດອກໄມ້ເລີດພັນ, ຍໍຍົກໄວ້ບູຊາຄາລະວະເປັນນິດນິລັນແກ່ດວງວິນຍານຂອງວິລະຊົນ, ມະຫາວິລະຊົນລາວຜູ້ເລີດເລີມີບຸນຄຸນອະເໜກອະນັນຕໍ່ຊາດລາວ.

4. ແຕ່ລະ 4 ມູມຂອງຝາດ້ານນອກ ມີດອກໄມ້ປະດັບເປັນຮູບວັນແລນ, ແລນຕິດມູມຝາດ້ານລະອັນ ຈາກຕີນຝາຮອດປາຍຝາສຸດ ປະຊ່ອງວ່າງໄວ້ສອງຂ້າງ. ຊ່ອງວ່າງນັ້ນມີໄວ້ສຳລັບເປັນບ່ອນຕິດດອກໄຟຟ້າ ປະດັບຍາມລາຕີໃນວັນພິທີບຸນສະເຫຼີມສະຫຼອງສຳຄັນຕ່າງໆ.

5. ມີຂັ້ນໄດຄອນກີດ 2 ຂັ້ນໄດເພື່ອປະໂຫຍດແກ່ຜູ້ແຂງແຮງປະສົງຈະຍ່າງຂຶ້ນຊັ້ນເທິງດ້ວຍຂາຕົວເອງ, ຄ່ອຍຂຶ້ນຄ່ອຍຊົມສິລະປະສ່ວນຕ່າງໆຂອງແຕ່ລະຊັ້ນ.

ມີຂັ້ນໄດທີ່ເປັນອູ່ໄຟຟ້າ (ລີຟທ) ຢູ່ຄົນລະແຈກົງກັນຂ້າມ ເພື່ອປະໂຫຍດແກ່ຜູ້ຕ້ອງການຂຶ້ນໄວ, ບໍ່ເມື່ອຍຂາ, ບໍ່ຕ້ອງຍ່າງຂຶ້ນ, (ຍັງບໍ່ທັນສ້າງສຳເລັດ).

6. ຂຶ້ນຂັ້ນໄດໄປຮອດຊັ້ນ 1. ຊັ້ນ 1 ນີ້ແມ່ນໃຊ້ປະໂຫຍດເພື່ອເປັນຫ້ອງການຮັບໃຊ້ບໍລິການຮັບແຂກທົ່ວໄປ, ເປັນບ່ອນເຮັດການຂອງຄະນະຮັບຜິດຊອບຄຸ້ມຄອງປົກປ້ອງ ຮັກສາຄວາມເປັນລະບຽບປອດໄພ, ອະນຸລັກບົວແປງ ອະນາໄມ. ເປັນບ່ອນວາງສະແດງເຄື່ອງວັດຖຸບູຮານ, ເຄື່ອງທີ

ລະນຶກ ເຄື່ອງສິນຄ້າອັນເໝາະສົມມີວັດທະນະທຳ, ເຄື່ອງດື່ມກິນເປັນຍາມຫິວນ້ຳ....

ຂຶ້ນຕໍ່ໄປຮອດຊັ້ນ2 ກໍ່ເປັນບ່ອນສຳຄັນສູງຍິ່ງອີກບ່ອນໜຶ່ງ, ໝາຍໝັ້ນໃຫ້ເປັນຫໍພິພິດທະພັນວິລະບູລຸດ ແລະ ວິລະຊົນໃນທຸກຍຸກທຸກສະໄໝ, ມີຮູບປັ້ນຮູບແຕ້ມຂອງວິລະມະຫາກະສັດອົງເອກ, ຂອງມະຫາວິລະຊົນ, ຂອງມະຫາບູລຸດລາວຜູ້ຊຶ່ງມະຫາຊົນລາວຍອມຮັບນັບຖື, ມີເຄື່ອງທີ່ລະລຶກໃນຍຸທະສົງຄາມລືຊາປະກົດຕ່າງໆ,ມີລາຍຊື່ກະສັດແລະວິລະຊົນອົງເອກຂອງຊາດ, ມີທຸງໄຊສະເຫຼີມພົນທີ່ຜ່ານສະໜາມລົບອົງອາດຊ່າເຊັ່ງກຶກກ້ອງໃນຍຸກສະໄໝຕ່າງໆ.

7. ຍອດຊໍ່ຟ້າ. ຂຶ້ນຮອດຊັ້ນສຸດເປັນຫຼັງຄາພຽງເປັນບ່ອນຕັ້ງຂອງຍອດຊໍ່ຟ້າ ຫ້າຍອດ ແຕ່ລະຍອດກໍ່ສ້າງຕາມສະຖາປັດຕະຍະສິນລາວ ເປັນຊໍ່ເປັນຊັ້ນເປັນຜາສາດລາຊະມົນທຽນມີຍອດປາຍແຫຼມຊີ້ຟ້າທ້າລົມມະພາກາດ. ຍອດຊໍ່ຟ້າ 4 ຍອດ ສູງທໍ່ກັນ, ຕັ້ງຢູ່ 4 ແຈຂອງຫຼັງຄາມີປ່ອງປະຕູຍອດລະໜຶ່ງປ່ອງຕໍ່ໃສ່ຫົວຂັ້ນໄດ 2 ຂັ້ນໄດ ແລະ ອູ່ໄຟຟ້າ 2 ອູ່ ເປັນທາງຂຶ້ນສູ່ຊັ້ນສຸດ. ຍອດຊໍ່ຟ້າຍອດທີ 5 ຕັ້ງຢູ່ໃຈກາງ, ໃຫຍ່ ແລະ ສູງກວ່າຍອດອື່ນ, ມີທາງຂຶ້ນສູ່ຫໍຄອຍອີກຊັ້ນໜຶ່ງ, ມີກ້ອງສ່ອງທາງໄກຕິດຕັ້ງຢູ່ ເພື່ອຮັບໃຊ້ຜູ້ຕ້ອງການຊົມທິວທັດຮອບດ້ານ ຂອງນະຄອນວຽງຈັນເບື້ອງບົນ.

ຍອດຊໍ່ຟ້າ 5 ຍອດ ມີຈິດໃຈເນື້ອໃນຄວາມໝາຍການເມືອງທີ່ເຈາະຈົງບົ່ງໝາຍເອົາຫຼັກ " ປັນຈະສີລາ " ເປັນແກ່ນການນຳຊີ້ວິກີທາງໃຫ້ແກ່ນັກການເມືອງໃນການປົກຄອງປະເທດໄພ່ຟ້າປະຊາກອນໃຫ້ຢູ່ເປັນເປັນສຸກ, ປາດສະຈາກໄພ, ທຸກ, ໂສກ, ອະຍຸຕິທຳ.... ແມ່ນຫຼັກ 5 ປະການຂອງການບໍລິຫານແຜ່ນດິນຕາມຫຼັກພຸດທະທຳສາຍກາງ, ປຸ່ງມດ້ວຍມິດໄມຕີ, ສີສັນ, ກຽດສັກສີຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງກາວອນ. ນັ້ນຄືຄວາມໝາຍທາງການເມືອງຂອງປະຕູໄຊ ອັນເປັນຄວາມໝາຍອີກຄວາມໝາຍໜຶ່ງ.

ອະນຸສາວະລີປະຕູໄຊແຫ່ງນີ້ ເມື່ອສ້າງເສັດລຽບລ້ອຍຈະມີນ້ຳໜັກລວມທັງໝົດປະມານຫົກພັນ (6000) ຕັນ ແລະຈະໃຊ້ງົບປະມານກໍ່ສ້າງປະມານຫົກສິບສາມ (63) ລ້ານກີບໃນສະໄໝນັ້ນ. ທັງນີ້ຕາມຕົວເລກຄຳນວນຂອງກົມກໍ່ສ້າງກອງທັບເປີງນັ້ນ.

ທັງໝົດທີ່ກ່າວເຫີງນີ້ລວມກັນ ລ້ວນແຕ່ເປັນຂໍ້ມູນຄວາມຈິງດ້ານສະຖາປັດຕະຍາສິນກໍ່ສ້າງ, ທັງບອກຄວາມໝາຍແລະປະໂຫຍດໃຊ້ການຂອງປະຕູໄຊ ແລະ ກໍ່ແມ່ນຂໍ້ມູນເງື່ອນໄຂລ້ວນທີ່ໄດ້ອະທິບາຍສູ່ຄະນະກຳມະການຟັງ ໃນວັນປະຊຸມພິຈາລະນາຕັດສິນຊີ້ຂາດໃຫ້ປະຕູໄຊ ໄດ້ຮັບລາງວັນຊະນະເລີດໃນການປະກວດແຂ່ງຂັນກັນທົ່ວພະລາຊະອານາຈັກ ໃນສະໄໝນັ້ນ.

ພາກທີ III

ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ແຕ່ງຕັ້ງໜ້າທີ່ທາງລາຊະການໃນການກໍ່ສ້າງອະນຸສາວະລີ " ປະຕູໄຊ "

ຈາກຈິນຕະນາຍານລິເລີ່ມ ຂອງບຸກຄົນຜູ້ເປັນເຈົ້າການ, ຄວາມຄິດ ແລະ ແຜນການກໍ່ສ້າງອະນຸສາວະລີວິລະຊົນນິລະນາມ ກໍ່ໄດ້ຜັນຂະຫຍາຍຂຶ້ນເປັນກິດການທາງລາຊະການຂອງຊາດ, ຂອງແຜ່ນດິນ. ມີເອກະສານລາຊະການເປັນຂະບວນຫຼາຍສະບັບຢືນຢັນ ແລະ ກຳກັບຄວບຄຸມການກໍ່ສ້າງເລີ່ມແຕ່ວັນຕັ້ງຕົ້ນ ແລະ ຕໍ່ມາຕະຫຼອດ. ຈຳນວນໜຶ່ງຂອງເອກະສານທາງລາຊະການທີ່ລວບລວມໄດ້ມີດັ່ງນີ້ :

1. ຄຳສັ່ງລາຊະການເລກທີ 00624/ກສກ/41 ລົງວັນທີ 26 /2/1957, ຂອງຫົວໜ້າກົມເສນາທິການກາງກອງທັບ.

   ເລື່ອງ : ສະເໜີຮູບອະນຸສາວະລີ
2. ຈົດໝາຍຂອງລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າການກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ ເລກທີ 1078/ປ.ທ.ຜ.ສ. ລົງວັນທີ 23/7/1959 ສົ່ງເຖິງຫົວໜ້າກົມໂຍທາທະຫານ ແລະ ຫົວໜ້າກົມສັນພາວຸດ (ບຸທະສຳພາລະ).

ເລື່ອງ : ການສ້າງອະນຸສາວະລີນັກຮົບເກົ່າ.

3. ຄວາມພິຈາລະນາຂອງພັນເອກ ທຳ ໄຊຍະສິດເສນາ ລົງວັນທີ 6/5/1967 ສະເໜີຕໍ່ລັດຖະມົນຕີກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດຊຶ່ງເຫັນດີອະນຸມັດຕາມສະເໜີ.

ເລື່ອງ : ສະເໜີແຕ່ງຕັ້ງຄະນະກຳມະການສາມຄະນະເພື່ອບໍລິຫານ ແລະ ຄວບຄຸມການກໍ່ສ້າງອະນຸສາວະລີ.

ອັນມີ : – ກຳມະການກາງ ອະນຸສາວະລີ.
– ກຳມະການກຳກັບການເງິນ.
– ກຳມະການກຳກັບການກໍ່ສ້າງ.

4. ດຳລັດກະຊວງ ຂອງກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ, ເລກທີ 216/ປທ. ລົງວັນທີ 22/5/1967.

ເລື່ອງ : ແຕ່ງຕັ້ງຄະນະກຳມະການຂຶ້ນສາມຄະນະເພື່ອບໍລິຫານງານ ແລະ ຄວບຄຸມການກໍ່ສ້າງອະນຸສາວະລີ.

ຫຼັງຈາກການແຕ່ງຕັ້ງນັ້ນແລ້ວ ສາມຄະນະກຳມະການດັ່ງກ່າວໄດ້ເຄື່ອນໄຫວປະຕິບັດໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ, ຄືໄດ້ພິຈາລະນາຂຶ້ນແຜນການວາງຂໍ້ມູນ, ອັນເປັນເງື່ອນໄຂລະອຽດດ້ານສະຖາປັດຕະຍະກຳສິລະປະ ຕາມຫຼັກວິຊາການເຕັກນິກທັນສະໄໝ ຕື່ມຂຶ້ນອີກດັ່ງນີ້ຄື :

1. ຄຳນວນນ້ຳໜັກອັນເປັນບໍລິມາດທັງໝົດ ຂອງອະນຸສາວະລີ.

2. ວິໃຈຄົ້ນຄວ້າດ້ານທໍລະນີສາດພື້ນທີ່ດິນບ່ອນຈະສ້າງ.
3. ຄຳນວນຫາປະລິມານຄອນກຼີດທັງໝົດຂອງອະນຸສາວະລີ.
4. ຄັດເລືອກເອົາອູ່ໄຟຟ້າຂຶ້ນລົງແບບໜຶ່ງ ແລະ ວາງແຜນກໍ່ສ້າງຕິດຕັ້ງ.
5. ຮູບແຜນຜັງລະອຽດ ດ້ານສິລະປະປະດັບປະດາລວດລາຍ ແລະ ລາຍດອກ.
6. ຮູບແຜນກໍ່ສ້າງດ້ານຕັດຜ່າກາງ.
7. ຮູບແຜນຜັງເຈາະຫຼຸມ ເພື່ອຕອກເສົາເຂັມຄອນກຼີດຊີມັງ 16 ເສົາ ໃຫ້ສາມາດຮອງຮັບນ້ຳໜັກທັງໝົດຂອງອະນຸສາວະລີທີ່ຄຳນວນໄດ້ 6000 ໂຕນ.
8. ຮູບແຜນຜັງຄານຄອນກຼີດ (ຂາງ) ເພື່ອກໍ່ຕັ້ງຕີນກຳແພງຝາພະນັງທຸກດ້ານ.
9. ຮູບແຜນຜັງສ້າງອຸໂມງ ແລະ ຂັ້ນໄດຂຶ້ນ.
10. ຮູບແຜນຜັງຕິດຕັ້ງສາຍໄຟ, ເຄື່ອງຈັກ ແລະ ດອກໄຟປະດັບ.

ງົບປະມານການໃຊ້ຈ່າຍ ໃນການກໍ່ສ້າງອະນຸສາວະລີໃຫ້ແລ້ວເສັດທຸກສ່ວນຕັ້ງໄວ້ປະມານ 63,000,000 (ຫົກສິບສາມລ້ານກີບ) ເງິນກີບເວລານັ້ນມີຄ່າສູງ ທຽບໃສ່ເງິນດອນລາສະຫະລັດອະເມລິກາແມ່ນ 1 ດອນລາຕໍ່ 35 ກີບ.

ບັນຫາການເງິນມີການຝືດເຄືອງ ແລະ ສັບສົນສົມຄວນ ເພາະວ່າອະນຸສາວະລີ ມີລັກສະນະເປັນທັງຂອງລັດແລະຂອງມະຫາຊົນລວມກັນ. ເງິນສ່ວນໜຶ່ງມາຈາກມະຫາຊົນ. ຈຶ່ງມີ

24/VII ຫ້າມຈຳໜ່າຍ

ການຈັດຕັ້ງແບບມະຫາຊົນ ເພື່ອຫາເງິນລາຍໄດ້ເຂົ້າສົມທົບກັນ ເມື່ອການເງິນບໍ່ສະດວກການກໍ່ສ້າງກໍ່ບໍ່ສະດວກດຳເນີນໄປແບບບໍ່ສືບເນື່ອງ, ເລີ່ມຕົ້ນແຕ່ປີ 1957 – ປີ 1960 ມີລັດຖະປະຫານເກີດຂຶ້ນມີຜົນໃຫ້ການກໍ່ສ້າງຢຸດເຊົາຫຼາຍປີ. ຮອດປີ 1966 1967 ຈຶ່ງໄດ້ເອົາຈິງເອົາຈັງຄືນໃໝ່.

ການກຳນົດເວລາໃນການກໍ່ສ້າງ ຈຶ່ງບໍ່ສາມາດກຳນົດໄດ້ແນ່ນອນ. ຈົນກະທັ້ງເວລານີ້ກໍ່ຍັງບໍ່ແລ້ວໝົດທຸກພາກສ່ວນ, ຄົງຍັງເຫຼືອບໍ່ແລ້ວອີກປະມານ 10% (ສິບເປີເຊັນ) ສ່ວນທີ່ແລ້ວເສັດໄປເປັນໂຄງໃຫຍ່ປະມານ 90% (ເກົ້າສິບເປີເຊັນ).

ອັນຄວາມຮັບຜິດຊອບຈຳເພາະ ຂອງກົມກໍ່ສ້າງກອງທັບນັ້ນແມ່ນສະເພາະອອກແບບແຜນຜັງ ດ້ານວິຊາການເຕັກນິກສາກົນ ເພື່ອເຫຼືອມຄອນກູີດເສີມເຫຼັກໃຫ້ໄດ້ຕາມຂະໜາດຕາມແບບເພດຊີງຊື່ງຮູບແຜນຜັງ ແລະ ຫຸ່ນຈຳລອງທີ່ຊະນະເລີດໄດ້ກຳນົດແລະ ຈຳກັດໄວ້ລະອຽດກີ່ກ້ວນລຽບລ້ອຍແລ້ວທຸກພາກສ່ວນລວມທັງລາຍດອກປະດັບປະດາດ້ວຍ. ຕໍ່ຈາກນັ້ນກໍ່ແມ່ນທຳການກໍ່ສ້າງຕາມໜ້າທີ່ ແລະ ຕາມຮູບແຜນຜັງ.

ເອກະສານທຫຼາຊະການບົ່ງບອກວ່າ ໃນທຸກໄລຍະການກໍ່ສ້າງຍັງມີພັນເອກ ທຳ ໄຊຍະສິດເສນາ ເປັນຜູ້ຕິດຕາມຄວບຄຸມກຳກັບຊີ້ນຳ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຕາມແບບທີ່ກຳນົດ.

ໃນການປະດັບປະດາດ້ວຍລວດລາຍ ສິລະປະອັນວິຈິດງົດງາມນັ້ນ ຍ່ອມຈະລືມນາຍຊ່າງດ້ານວິຈິດສິນຜູ້ມີພອນສະຫວັນຜູ້ໜຶ່ງບໍ່ໄດ້, ຜູ້ນັ້ນຄື : ທ້າວ ຈັນມີ ຫຼື ທ້າວ ຊຳນານ (ຊື

ໃໝ່). ຊຶ່ງປະຕິບັດໜ້າທີ່ພາຍໃຕ້ການຄວບຄຸມແນະນຳຢ່າງໃກ້ສິດຂອງພັນເອກ ທຳ ໄຊຍະສິດເສນາ.

ນອກຈາກນັ້ນ ການກໍ່ສ້າງຍັງໄດ້ລະດົມເອົາແຮງງານມະຫາຊົນຫຼາຍສິບຄວນອັນມີຊ່າງວິຈິດສິນ ຊ່າງແຕ້ມ ຊ່າງຂວັດຊ່າງກໍ່ສ້າງສະຖາປັດຕະຍາກຳ.... ຈາກຊົນຊັ້ນຊົນເຜົ່າຜູ້ຊຳນິຊຳນານມີສີມືປານິດ ລະອຽດມີຫົວຄິດປະດິດສ້າງມີປະສົບການຍາວນານເຂົ້າຊ່ອຍປະສົມປະສານວຽກງານ ຕະຫຼອດເວລາໃນໄລຍະລັດຖະບານປະສົມສາມຝ່າຍ ອັນໝາຍເຖິງການລວມລາວເພື່ອສັນຕິພາບ ແລະ ສາມັກຄີປອງດອງຊາດ. ລວມແລ້ວແມ່ນມີລັກສະນະມະຫາຊົນກວ້າງຂວາງທົ່ວປະເທດ.

ໃໝ່ໆ ນີ້ຄື ວັນທີ 22 ພຶດສະພາ 1995 ກະຊວງກະແຫຼງຂ່າວແລະ ວັດທະນາທຳດ້ວຍຄວາມສະຫຼາດສ່ອງໃສເຫັນການໄກ ໄດ້ອອກແຈ້ງການສະບັບໜຶ່ງໝາຍເລກທີ 637/ຖ.ວ. ກ່ຽວກັບປະຕູໄຊ ຊຶ່ງເນື້ອໃນລະອຽດຄົບຖ້ວນມີດັ່ງນີ້ :

ແຈ້ງການ

ເລກທີ 637/ກ.ວ

ເຖິງ : ບັນດາກະຊວງ, ອົງການທຽບເທົ່າ, ກຳແພງນະຄອນ, ແຂວງຕ່າງໆແລະ ເຂດພິເສດໃນທົ່ວປະເທດ.

ອີງຕາມດຳລັດຂອງລັດຖະມົນຕີສະບັບເລກທີ 174/ນຍ, ລົງວັນທີ 13/11/1993 ທີ່ຮັບຮອງເອົາບູຮານສະຖານ, ບາງ ຕົວເມືອງເກົ່າແກ່ ແລະ ຮ່ອງຮອຍປະຫວັດສາດຈຳນວນ 9 ແຫ່ງ ໃຫ້ເປັນມໍລະດົກຂອງຊາດ ແລະ ໃຫ້ກະຊວງຖະແຫຼງ ຂ່າວ ແລະ ວັດທະນາທຳສືບຕໍ່ຄົ້ນຄວ້າບູຮານສະຖານ ແລະ ຮ່ອງຮອຍປະຫວັດສາດຫຼາຍແຫ່ງຕື່ມອີກຂຶ້ນເປັນມໍລະດົກ ຂອງ ຊາດ ແລະ ຂອງທ້ອງຖິ່ນ.

ໂດຍເຫັນວ່າສິ່ງປຸກສ້າງເປັນລັກສະນະປະຕູໄຊ (ຜ່ານ ມາເຄີຍເອີ້ນກັນວ່າ : ອະນຸສາວະລີ) ທີ່ຕັ້ງຢູ່ສວນສາທາລະ ນະຕໍ່ໜ້າສຳນັກງານນາຍົກ ໃນປັດຈຸບັນເປັນສະຖານທີ່ແຫ່ງ ໜຶ່ງທີ່ສະສົມສີໄມ້ລາຍມືອັນມີຄ່າຂອງບັນດານາຍຊ່າງລາວ ຊຶ່ງ ຊາວນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ແຂກຄົນມາຈາກແຂວງຕ່າງໆແລະ ຊາວຕ່າງປະເທດມີຄວາມສົນໃຈຕໍ່ຊື່ອັນແທ້ຈິງ ຂອງສະຖານທີ່ ດັ່ງກ່າວ.

ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ ແລະວັດທະນະທຳຈຶ່ງຕົກລົງໃສ່ຊື່ ໃຫ້ສະຖານທີ່ ທີ່ກ່າວມານີ້ວ່າ : " ປະຕູໄຊ " ນັບແຕ່ນີ້

ອອກແຈ້ງການນີ້ເປັນຕົ້ນໄປ. ສາເຫດທີ່ພາໃຫ້ໃສ່ຊື່ວ່າ ປະຕູໄຊ ເນື່ອງຈາກວ່າ ຮູບລັກສະນະຂອງສິ່ງປຸກສ້າງນັ້ນແມ່ນປະຕູໄຊຄື ຊາວໂລກເຂົາເຄີຍສ້າງມາ. ພິເສດສະການທີ່ແຫ່ງນີ້ໄດ້ເປັນປະ ຕູຜ່ານໄປເຕົ້າໂຮມແຫ່ຂະບວນກັນຢູ່ເດີ່ນພະທາດຫຼວງ ເພື່ອ ຍຶດອຳນາດໃນວັນທີ 23/8/1975 ຂອງຊາວນະຄອນຫຼວງ ວຽງຈັນ ແລະ ທັງເປັນປະຕູຜ່ານຂອງຊາວນະຄອນຫຼວງວຽງ ຈັນ ແລະ ຕົວແທນຂອງເຂດແຂວງຕ່າງໆ ໃນທົ່ວປະເທດໄປ ເຕົ້າໂຮມກັນຢູ່ເດີ່ນພະທາດຫຼວງເພື່ອສະເຫຼີມສະຫຼອງໄຊຊະນະ ຂອງການຍຶດອຳນາດໃນທົ່ວປະເທດ ແລະ ສະຖາປະນາສາທາ ລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ຂຶ້ນຢ່າງມີໄຊນັບແຕ່ ວັນທີ 2 ທັນວາ 1975 ເປັນຕົ້ນມາ.

ດ້ວຍເຫດນີ້ຈຶ່ງແຈ້ງມາຍັງບັນດາກະຊວງ, ອົງການທຽບ ເທົ່າກຳແພງນະຄອນວຽງຈັນ, ແຂວງຕ່າງໆ ແລະເຂດພິເສດ ໃນທົ່ວປະເທດຈົ່ງຮັບຮູ້ ແລະ ເຜີຍແຜ່ໃຫ້ພະນັກງານ – ລັດ ຖະກອນ, ທະຫານ, ຕຳຫຼວດ ແລະ ປະຊາຊົນທີ່ຢູ່ໃນຂົງເຂດ ຫຼື ທ້ອງຖິ່ນຕົນໄດ້ຮັບຊາບຢ່າງທົ່ວເຖິງຕາມນີ້ດ້ວຍ.

ວຽງຈັນ, ວັນທີ 22 ພຶດສະພາ 1995

ລັດຖະມົນຕີກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວແລະວັດທະນະທຳ.

ຈະຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວທຸກວັນນີ້, ສະພາບແພດຊີງ, ຊວດຊີງ, ລວດລາຍ, ລາຍດອກປະດັບປະດາ ແລະອື່ນໆ, ເມື່ອເບິ່ງສ່ວນໃຫຍ່ຈາກພາຍນອກກໍ່ເຫັນໄດ້ຄືວ່າແລ້ວເສັດລຽບລ້ອຍໄປແລ້ວ, ເປັນອະນຸສອນສະຖານປາກົດແກ່ຕາຜູ້ຊົມ ແລະ ນັກທ່ອງທ່ຽວຢ່າງອົງອາດທະນົງສີ, ວິດວາມເປັນເອກະລັກຂອງລາວ, ຈະຫາບ່ອນອື່ນໃດມາປຽບປານໄດ້ຍາກ. ກາຍເປັນຄ້າຍຄືດວງມະນີອີກດວງໜຶ່ງ ເອ້ປະດັບປະດານະຄອນຫານີແຫ່ງນີ້, ບໍ່ນ້ອຍໜ້າຕໍ່າຕາແກ່ນະຄອນຫຼວງອື່ນໃດໃນຊີກໂລກສ່ວນນີ້, ເປັນຂອງຂວັນເປັນມໍລະດົກສືບຕໍ່ໄປ.

ແລະແຕ່ປີ 1969 ເປັນຕົ້ນມາ ການເດີນຂະບວນສວນສະໜາມເປັນທາງການເນື່ອງໃນວັນບຸນຕ່າງໆ ໃຕ້ລະບອບລາຊາທິປະໄຕສະໄໝນັ້ນ ກໍ່ໄດ້ແຫ່ແຫນເປັນແຖວຍາວຢຶດລອດກ້ອງປະຕູໄຊແຫ່ງນີ້ໄປ ແລະ ດັ່ງແຈ້ງການຂອງທ່ານລັດຖະມົນຕີກະແຫຼງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທໍາໄດ້ກ່າວໄວ້, ຂະບວນມວນຊົນເພື່ອຍຶດອໍານາດຢູ່ວຽງຈັນໃນວັນທີ 23/8/1975, ຂະບວນຊາວນະຄອນວຽງຈັນ ແລະ ຕົວແທນປະຊາຊົນເຂດແຂວງຕ່າງໆ ທົ່ວປະເທດເພື່ອສະຫຼອງໄຊຊະນະແຫ່ງການສະຖາປະນາ ສ.ປ.ປ.ລາວ ກໍ່ລ້ວນແຕ່ໄດ້ເດີນຜ່ານປະຕູໄຊນີ້ໄປ. ຈົນມາຮອດປີ 1976 ການສວນສະໜາມຈຶ່ງປ່ຽນບ່ອນໄປກະທໍາຢູ່ເດີ່ນທາດຫຼວງ ຕໍ່ໜ້າອະນຸສາວະລີນັກຮົບນິລະນາມແຫ່ງໃໝ່ທີ່ພັກ ແລະ ລັດເຮົາໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ.

ປະຕູໄຊກາຍເປັນສູນທ່ອງທ່ຽວນິຍົມຊົມ ອີກແຫ່ງໜຶ່ງຂອງ

ລາວ, ດູດດຶງເອົາລາຍໄດ້ເຂົ້າປະເທດໄດ້ສ່ວນໜຶ່ງ. ນັກທ່ອງທ່ຽວ, ກ່ອນຈະເຂົ້າເຖິງພະທາດຫຼວງ ແລະ ອະນຸສາວະລີພະບາດສົມເດັດພະເຈົ້າໄຊເຊດຖາມະຫາລາຊາ ທີ່ເດີນທາງຂ້າມຂົວແມ່ນ້ຳຂອງມາ, ທຸກຄົນແມ່ນໄດ້ແວະຊົມປະຕູໄຊຢ່າງອີ່ມໃຈກ່ອນ, ແລ້ວຈຶ່ງເດີນໜ້າກາຍໄປສູ່ພະທາດຫຼວງ. ຮູບແລະກິຕິສັກຂອງປະຕູໄຊໄດ້ແຜ່ກະຈາຍໄປກວ້າງຂວາງທົ່ວໂລກ, ເປັນກຽດແລະສັກສີຂອງມະຫາຊົນຊາວລາວທຸກຄົນ ທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງລວມກັນໄປແລ້ວ. ແມ່ນຄວາມພາກພູມໃຈ ແລະ ຊື່ນຊົມອວດອົ່ງຊົງສີຂອງລາວເຮົາທຸກຄົນ.

ພາກທີ IV
ທັດສະນະຂອງຕ່າງປະເທດຕໍ່ປະຕູໄຊ

ກ່ອນອື່ນໝົດຂໍອະນຸຍາດເຊີນເອົາວາທະໂວຫານ ຂອງນັກການເມືອງສຳຄັນຜູ້ໜຶ່ງຂອງປະເທດໄທມາອ້າງ. ທ່ານຜູ້ນັ້ນໃນການະເປັນນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ໄດ້ເດີນທາງມາຢ້ຽມຢາມສັນທະວະໄມຕີລາຊະອານາຈັກລາວເມື່ອກ່ອນຢ່າງເປັນທາງການ. ເມື່ອກັບຄືນໄປເຖິງກຸງເທບມະຫານະຄອນ, ໄດ້ຂຽນບົດຄວາມຊົມເຊີຍຍໍຍ້ອງປະຕູໄຊຂອງລາວລົງໃນໜັງສືພິມ " ໄທລັດ " ວ່າ : " ອານຸສາວະລີປະຕູໄຊທີ່ວຽງຈັນ ເປັນໜຶ່ງບໍ່ມີສອງໃນພາກຕາເວັນອອກສ່ຽງເໜືອຂອງເອເຊຍ ". ເປັນການຕີລາຄາສູງຍິ່ງໃຫ້ແກ່ອານຸສາວະລີແຫ່ງນີ້, ເປັນການໃຫ້ຄວາມສຳຄັນເດັ່ນແກ່ສະຖາປັດຕະຍະສິນລາວ, ເປັນການໃຫ້ກຽດຍໍຍ້ອງແກ່ຜູ້ລິເລີ່ມອອກແບບ ແລະ ຜູ້ກໍ່ສ້າງ ແລະ ແກ່ລາວທັງຊາດທີ່ໜ້າພາກພູມໃຈ.

ຕໍ່ຈາກນັ້ນ, ຂໍຖອດເອົາບົດຂຽນບາງຕອນຂອງນັກຂຽນອັງກິດ ແລະ ອາເມລິກັນ ຈາກໜັງສືພິມ " ຊັນເດມາກາຊີນ " (ຂອງ " ບັງກອກໂປສຕ໌ " ເຫຼັ້ມ 28, ເລກທີ 53, ອອກວັນທີ 23 ກຸມພາ 1969) ມາໃຫ້ອ່ານດັ່ງນີ້ :

– " ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ແຕ່ລະຊາດກໍ່ຕ້ອງມີອານຸສອນສະຖານຂອງຕົນເອງໄວ້ສະກິດເຕືອນໃຈ ແລະ ອານຸສາວະລີ

ປະຕູໄຊທີ່ອຸທິດແກ່ຜູ້ທີ່ເສຍສະລະຊີວິດແຫ່ງນີ້.... ກໍ່ມີຂື້ນແລ້ວໃນນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ເພື່ອສະກົດສະກຽນຢູ່ຢືນນານສືບໄປ, ແມ່ນວ່າຄົນທັງຫຼາຍຈະມັກ ຫຼື ບໍ່ມັກມັນກໍ່ຕາມ ".

– " ເວົ້າໃນຂັ້ນພື້ນການ ການສານປະສົມເອົາລິວລາຍລາວເຂົ້າກັບລາຍລິວຕ່າງປະເທດຄັ້ງນີ້ ກໍ່ໄດ້ທຳໃຫ້ໂຄງສ້າງອະນຸສາວະລີນີ້ມີຄວາມງາມເປັນສະເໜ່, ທີ່ລ່ວງເກີນກາຍຄົນອື່ນແນວໃດແນວໜຶ່ງຢູ່ ແລະ ກໍ່ສະທ້ອນໄດ້ຢ່າງກົກຕ້ອງຄັກແນ່ໃຫ້ເຫັນການສັງເຄາະເຂົ້າກັນໄດ້ ຂອງບັນດາທາດແທ້ຕ່າງປະເທດກັບທາດແທ້ດັ່ງເດີມຂອງທ້ອງກິ່ນພື້ນເມືອງລາວ ຊຶ່ງຜູ້ໃດກໍ່ເຫັນປະຈັກແກ່ສາຍຕາຢູ່ແລ້ວໃນການວິວັດວັດທະນາທຳ ຂອງລາວສະໄໝນີ້. ການສັງເຄາະເຂົ້າກັນນີ້ ຫາກແມ່ນຈະຍັງບໍ່ອາດຮາບຮຽບນີ້ມນວນດີເທື່ອ, ແຕ່ຢາກເວົ້າຢ່າງມີຄວາມຫວັງວ່າອັນວ່າການສຸກຕຶງຕັນເຕັມນັ້ນ ກໍ່ຍອມຈະເກີດຂື້ນລຸນຫຼັງການແກ່ເຫຶມເປັນທຳມະດາ. ໃນທັດສະນະຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ອານຸສາວະລີນີ້ແມ່ນເປັນຂອງຮັບເອົາໄດ້. ມັນໄກກັນຫຼາຍຍິ່ງກວ່າບັນດາແບບແຜນຜັງທັງຫຼາຍ ທີ່ໄດ້ກໍ່ສ້າງສຳເລັດມາແລ້ວຫຼາຍຕໍ່ຫຼາຍກ່ອນມັນ....

– " ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ອັນສະເໜ່ຄວາມງາມພິສະດານ ທີ່ເປັນເອກະລັກຄຸນສົມບັດ ຂອງອະນຸສາວະລີແຫ່ງນີ້ອາດສາມາດຂະຫຍາຍຍ້າຍຍັບຂື້ນເປັນບັນເຈີດເລີດລອຍໄດ້ ກ້າຫາກວ່າມັນກົກທາສີແຈ້ງສົດໃສສີໃດສີໜຶ່ງ, ຈະແມ່ນສີຂາວ ຫຼື ບໍ່ດັ່ງນັ້ນຈະແມ່ນສີປະສົມຂອງບັນດາແວວສີແສງອ່ອນໆ ທີ່ຈະທຳ

ໃຫ້ເກີດຜົນໃຫ້ມັນຄ້າຍຄືກັນກັບເນື້ອຫີນອ່ອນ. ລັກສະນະພາຍນອກແບບສີຂີ້ເກົ່າຂອງປະທາຍໃນປັດຈຸບັນຂອງມັນ ແມ່ນອື້ມຄື້ມ (ບໍ່ຮຸ່ງເຮືອງເຫຼືອງເຫຼື້ອມປານໃດ) ".

– " ການສານປະສົມຕາເວັນຕົກກັບຕາເວັນອອກເຂົ້າກັນ, ອັນມີທັງຝຼັ່ງ ທັງລາວ, ທັງເກັກ (ເສົາກົມມົນຄໍ້າໜ້າມຸກເປັນປ່ອງປະຕູສີ່ປ່ອງຈຳນວນ 8 ເສົາ), ທັງອິນເດຍ(ຍອດຊໍ່ຟ້າ 5 ຍອດ ແບບຕາດຊະມາຣາມຫີນອ່ອນ ສີຂາວປອດຢູ່ນະຄອນນິວແດນລີຂອງອິນເດຍ) ອອກມາໃນຮູບໃໝ່ປະຢຸກ, ວິຈິດພິສະດານອົ່ງເອກ ສວຍງາມ, ທັງສະຫງ່າ, ທັງກ້າວໜ້າ, ວິວັດ, ວິຈິດສິນ, ແຕກຕ່າງກວ່າທຸກອາຄານທີ່ກໍ່ສ້າງມາກ່ອນໃນເມືອງລາວ .... ".

ທີ່ອ່ານມາເທິງນີ້ແມ່ນບົດຊຽນຂອງຊາວຕາເວັນຕົກທີ່ຍອມຮັບເອົາຄວາມສຳເລັດ ຂອງສິລະປະປັດຕະຍະກຳທີ່ວິຈິດງົດງາມ. ເປັນການໃຫ້ກຽດ ໃຫ້ຄວາມສຳຄັນລະອຽດເລິກແລບແກ່ຈິນຕະນະການບຸກເບີກ, ລິເລີ່ມຂອງຜູ້ອອກແບບກໍ່ສ້າງທີ່ຊະນະເລີດ, ຂອງຄວາມສຳເລັດທີ່ຍັງບໍ່ທັນແລ້ວບໍລິບູນທຸກສ່ວນ.

ຊາວປີຜ່ານໄປ ການກໍ່ສ້າງຍັງບໍ່ທັນໄດ້ສືບຕໍ່. ແຕ່ທີ່ເຫັນກັບຕາຢູ່ໃຈກາງກະໜົມລ້ານຊ້າງທຸກວັນນີ້ກໍ່ນັບໄດ້ວ່າເປັນສິ່ງປະດັບປະດານະຄອນຫຼວງຂອງລາວໄດ້, ບໍ່ນ້ອຍໜ້າຕໍ່າຕາຜູ້ໃດ, ກ້າວໜ້າກວ້າງໄກ, ທັນກັບຄວາມຕ້ອງການ, ທັນກັບການເວລາ, ທັນກັບສະພາບແວດລ້ອມຂອງສັງຄົມທີ່ຮຽກຮ້ອງຫາຂອງໃໝ່ທີ່ສວຍສົດງົດງາມ, ວິຈິດມີສະເໜຫາເລື້ອຍໄປ. ບັດນີ້ຊື່ສຽງ,

ຮູບ, ກິຕິສັກຂອງປະຕູໄຊໄດ້ແຜ່ກະຈາຍໄປທົ່ວເມືອງລາວ, ທົ່ວທຸກຂົງເຂດໃກ້ຄຽງ, ທົ່ວໂລກ; ໄດ້ຍົກຄວາມທະນົງອົງອາດ, ຄວາມພາກພູມໃຈ, ກຽດສັກສີກຶກກ້ອງ, ຄວາມວິຈິດງົດງາມມີສະເໜ່ລອຍເລີດໃຫ້ແກ່ທານີນະຄອນວຽງຈັນໄປແລ້ວ.

ການເຂົ້າກັນໄດ້ຢ່າງພິສະດານ ຂອງວິຈິດສິນຕາເວັນຕົກກັບຕາເວັນອອກອັນເປັນຂອງລາວໂດຍສະເພາະ, ການກືນເຂົ້າກັນໄດ້ສະນິດສະໜົມລະຫວ່າງຂອງເກົ່າກັບຂອງໃໝ່, ລະຫວ່າງສະຖາປັດຕະຍະສິນເກົ່າແກ່ດັ້ງເດີມ (ກລາດສິກ) ກັບສະຖາປັດຕະຍະສິນວິທະຍາສາດທັນສະໄໝ ລ້ວນແຕ່ແມ່ນຫຼັກການພິສູດສາທິດໃຫ້ເຫັນໄດ້ແຈ້ງຄວາມສາມາດ ຂອງຈິນຕະນາການອັນເປັນພອນສະຫວັນຂອງຜູ້ເປັນເຈົ້າການລິເລີ່ມອອກຫົວຄິດປະດິດສ້າງປະຕູໄຊແຫ່ງນີ້.

ບໍ່ງ່າຍປານໃດທີ່ຊາວຕາເວັນຕົກຈະຍອມຮັບນັບຖືເອົາ ສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງເທີດທູນໄວ້ສູງກວ່າສິ່ງໜຶ່ງສິ່ງໃດ ທີ່ພວກເຂົາເຈົ້າສ້າງສຳເລັດ. ນອກຈາກນັ້ນ ຜູ້ນຳຄົນສຳຄັນຜູ້ໜຶ່ງຂອງປະເທດຂ້າງຄຽງຊ້ຳຍັງໄດ້ຂຽນຂໍ້ຄວາມລົງໃນໜ້າໜັງສືພິມ ຍອມມອບຄວາມສຳຄັນ ແລະ ຄວາມວິຈິດມີສະເໜ່ລອຍເດັ່ນຂອງປະຕູໄຊດ້ວຍຄວາມເວົ້າອັນມີຄວາມເລິກແລບວ່າ : " ແມ່ນໜຶ່ງບໍ່ມີສອງໃນເອເຊຍຕາເວັນອອກສ່ຽງໃຕ້ ". ແປວ່າເດັ່ນກວ່າເພິ່ນບໍ່ມີບ່ອນໃດປຽບປານລືມກາຍໄດ້.

ນັ້ນແມ່ນຄວາມຮູ້ສຶກ ແລະຄວາມຄິດເຫັນຂອງຊາວຕ່າງປະເທດທີ່ເຊີດຊູໃຫ້ກຽດເລີດລອຍແກ່ປະຕູໄຊຂອງປະເທດເຮົາ.

24 / VII

ພາກທີ V
ປະຕູໄຊແມ່ນສິນບັດຂອງທົ່ວປວງຊົນ

ບັດນີ້ຫັນມາຫາລາວ ຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງປະຕູໄຊລວມກັນທັງຊາດ. ແນ່ນອນຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງ, ໃນການະເປັນເຈົ້າຂອງນັ້ນຍ່ອມມີຄວາມຮູ້ສຶກມີຄວາມຄິດຕ່າງໄປຈາກຊາວຕ່າງປະເທດ ຜູ້ບໍ່ເປັນເຈົ້າຂອງ. ຄວາມຮູ້ສຶກ ແລະ ຄວາມຄິດຂອງລາວຍ່ອມຝັງໃນໜັກແໜ້ນເລິກເຊິ່ງ, ປະດັບດ້ວຍຄວາມເອກອ້າງທະນົງໃຈ, ຄວາມພາກພູມອວດອົ່ງໃນໄຊຊະນະອັນເລີດລອຍ ຂອງສະກາປັດຕະຍະສິນລາວ, ຊຶ່ງຊາວຕາເວັນຕົກຍອມຮັບ ແລະ ຍໍຍົກຢ່າງອິດສະລະເສລີເກີງຂັ້ນຊຽນເປັນຂ່າວລົງໜັງສືພິມ ສະບັບພິເສດດ້ວຍອັກສອນສີແດງເຕັມໜ້າ.

ໜັງສືນິຕະຍະສານລາວທຸກສະບັບ ໂດຍສະເພາະກໍ່ແມ່ນໜັງສືໂຄສະນາຫາປະໂຫຍດ ແລະ ສົ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວຕ່າງໄດ້ຖ່າຍຮູບເອົາປະຕູໄຊໃນລັກສະນະທິດທາງຕ່າງໆ ລົງໃສ່ໜ້າກະດາດປະດັບສີທຳມະຊາດວິຈິດງົດງາມ ຫຼື ແຕ້ມຮູບເປັນສະເໜ່ຊັກຊວນນັກທ່ອງທ່ຽວເຂົ້າມາຫຼວງຫຼາຍ. ໂທລະພາບທຸກຊ່ອງຂອງລາວໄດ້ເລືອກເອົາຮູບປະຕູໄຊ ກັດຈາກຮູບພະທາດຫຼວງຂອງລາວເຮົາເພື່ອໃຊ້ໃນລາຍການນັ້ນໆນີ້ໆເປັນປະຈຳວັນ.

ຊ່າງພາບອາຊີບ ແລະ ສະໝັກຫຼິ້ນຕ່າງພາກັນຖ່າຍພາບຖ່າຍວີດີໂອເອົາໄປຂາຍ ຫຼື ເປັນທີ່ລະລຶກສະເພາະຕົນ ແຜ່ກະຈາຍໄປທົ່ວທຸກສາລະທິດ.

ຝ່າຍສິລະປະວັດທະນະທຳ ແລະ ວັດຖຸບູຮານຂອງກະແພງນະຄອນວຽງຈັນທີ່ຂຶ້ນສັງກັດກະຊວງກະແຫຼງຂ່າວແລະວັດທະນະທຳກໍ່ບໍ່ໄດ້ລົດລະຕິດຕາມຮັກສາບູລະນະປ້ອງກັນ ປະຕູໄຊໃຫ້ປອດໄພກ້າວໜ້າ ເປັນສິມບັດອັນລ້ຳເລີດຂອງຊາດສືບໄປ. ໄດ້ປູກຫຍ້າພັນຍີ່ປຸ່ນເປັນສະໜາມຫຍ້າ, ໄດ້ປູກຕົ້ນໄມ້ ແລະດອກໄມ້ປະດັບຮອບດ້ານຊຽວສີສົດທຳມະຊາດຫຼາຍຫຼາກ, ໄດ້ຮັກສາຄວາມສະອາດເຮັດອະນາໄມປະຈຳວັນ ມີພະນັກງານຮັບຜິດຊອບລະບຽບການຢ້ຽມຊົມ, ຂາຍເຄື່ອງຂາຍຂອງທີ່ລະລຶກ ແລະເຄື່ອງຂອງຕ່າງໆ, ບໍລິການຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງແຂກຢ້ຽມຊົມ.

ບັດນີ້ປະຕູໄຊ ໄດ້ຜ່ານກາລະເວລາມາໄດ້ສາມສິບຫ້າປີ. ເຖິງແມ່ນຈະຍັງບໍ່ແລ້ວເສັດລຽບລ້ອຍທຸກພາກສ່ວນ ແຕ່ກໍ່ຄ້າຍຄືແລ້ວເສັດ..... ແລະ ໄດ້ຕັ້ງຕະຫງານຊານສະຫງ່າຢູ່ໃນກະໜົນລ້ານຊ້າງ, ສົ້ນໜຶ່ງມີຫໍຄຳ, ອີກສົ້ນໜຶ່ງທາງທິດຕາເວັນອອກ ມີພະທາດຫຼວງອັນເລື່ອງລື, ເຮັດໃຫ້ກະໜົນລ້ານຊ້າງຄ້າຍຄືກະໜົນ " ຊັງເອລີເຊ " ແຫ່ງກຸງປາຣີ ອັນລືຊາປາກົດ. ນັກຂຽນບາງຄົນຂຽນວ່າ : " ແມ່ນຍ້າຍເອົາກະໜົນ " ຊັງເອລີເຊ " ແຫ່ງກຸງປາຣີ ມາໄວ້ວຽງຈັນ. " ບາງຄົນຂຽນວ່າ : " ແມ່ນອາກເດີຕຣີຢອມຟ ແຫ່ງວຽງຈັນ ບໍ່ແມ່ນຢູ່ປາຣີ ".

ປະຕູໄຊ ໄດ້ເປັນອະນຸສອນສະຖານປັດຕະຍະສິນ, ຄ້າຍຄືອັນຍະມະນີດວງໜຶ່ງປະດັບນະຄອນຫຼວງ ຂອງລາວຢູ່ນະບັດນີ້. ເປັນໄປໄດ້ທີ່ອະນຸສອນສະຖານແຫ່ງນີ້, ໃນບາງຄັ້ງຄາວ, ອາດ

ຊວນໃຫ້ລຳລຶກເຖິງອາດີດຕະການ, ປາງສະໄໝພະເຈົ້າຂຸນບູລົມລາຊາທິຣາດ ແຫ່ງໜໍ່ກໍສັດຕົ້ນຕະກູນຂອງລາວພະອົງໜຶ່ງ (ພະອົງມີໂອລົດ 7 ອົງ – ໄດ້ໃຫ້ໂອລົດທັງ 7 ດື່ມນ້ຳສັດສາບານໃຫ້ມີຄວາມຊື່ສັດຕໍ່ກັນທັງ 7 ອົງ) ແລະ ປາງສະໄໝພະເຈົ້າຟ້າງຸ້ມມະຫາລາດ ແລະ ອື່ນໆ ອີກຫຼາຍສະໄໝສືບຕໍ່ກັນມາທີ່ມີວີລະກຳອັ່ງອາດກ້າຫານ, ເສຍສະຫຼະຊີວິດເພື່ອຊາດ ເພື່ອກູ້ເອກະລາດຂອງຊາດລາວໃຫ້ຢູ່ລອດປອດໄພ.

ເປັນໄປໄດ້ທີ່ດວງວິນຍານອັນກ້າກັນຂອງມະຫາວີລະບູລຸດຜູ້ມີພະຄຸນຍິ່ງໃຫຍ່ລ້ຳເລີດ ແລະ ມີນ້ຳໃຈຮັກຊາດແພງເຊື້ອອັນສູງສົ່ງເຫຼົ່ານັ້ນຈະມາສັງລວມກັນຢູ່ມະອະນຸສອນສະຖານແຫ່ງນີ້ ເພື່ອບັນຊາກະຊິບສັ່ງລູກລາວປຸກນີ້ ໃຫ້ມີສະຕິສາງສາມັກຄີຮັກທໍ່ຊື່ສັດຕໍ່ກັນ ລຳລຶກເຖິງນ້ຳສັດສາບານຂອງພໍ່ຂຸນບູລົມລາຊາມະຫາລາດທີ່ເຂດຢຳ, ໃຫ້ປະຄັບປະຄອງປ້ອງກັນໃຫ້ ປວງຊົນລາວທຸກເຜົ່າ ຢູ່ເປັນລາວລວມກັນບໍ່ແບ່ງແຍກແຕກກັນ, ບໍ່ທໍລະຍົດຫັກຫຼັງລາວດ້ວຍກັນ, ບໍ່ຄົບຄິດກັບຄົນຕ່າງດ້າວທ້າວຕ່າງແດນຂາຍຄວາມລັບ, ດັບສູນສິດຜົນປະໂຫຍດຂອງຊາດ, ບໍ່ຂາຍຊາດບໍ່ທຳລາຍຊາດ, ບໍ່ລັບສິນບາດຄາດສິນບົນບໍ່ສໍ້ລາດບັງຫຼວງ, ບໍ່ຍັກຍອກສໍ້ໂກງຊັບສິນບັດຂອງຊາດ ແລະຂອງປະຊາຊົນ; ໃຫ້ພໍ່ແມ່ລູກຫຼານລາວທຸກເຜົ່າແຕ່ເໜືອເຖິງໃຕ້ ແຕ່ກ້ຳຕາເວັນອອກເຖິງກ້ຳຕາເວັນຕົກ ສຳນຶກຝັງໃຈສະເໝີວ່າປະເທດຊາດລາວເຮົາຈະໝັ້ນຄົງຮັ່ງມີ, ກ້າວໜ້າສີວິໄລ ແລະ ເຂັ້ມແຂງ, ປະຊາຊົນລາວ ຈະມີຊີວິດການເປັນຢູ່ທີ່ອຸດົມສົມບູນ ແລະ ຜາ

ສກໄດ້ກໍ່ຕໍ່ເມື່ອລາວທັງຜອງມີຈິດໃຈຮັກຊາດ ເອກະລາດ ແລະ ກ້າວໜ້າ; ຕັດສິນໃຈຮ່ຳຮຽນສືບທອດເອົາມູນເຊື້ອດີເດັ່ນຂອງບັນພະບູລຸດ ແລະ ບຸກຄົນທີ່ກ້າວໜ້າເລີດລອຍຂອງຊາດ, ໄຝ່ສະແຫວງສຶກສາເພີ່ມພູນຄວາມຮູ້ ຄວາມສາມາດ ແລະ ຂະຫຍັນດຸໝັ່ນພາກພຽນອອກແຮງງານມັນສະໝອງ ແລະ ຮ່າງກາຍເພື່ອພັດທະນາວຽກງານ ແລະ ການຜະລິດ, ຮູ້ເສຍສະລະແຮງກາຍ ແຮງໃຈ ແລະ ຊັບສິນ ຕະຫຼອດເຖິງຊີວິດຂອງຕົນເອງຫາກຈຳເປັນ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດອັນສູງສົ່ງຂອງປະເທດຊາດ,ຂອງຄວາມກ້າວໜ້າເປັນທຳ ແລະ ຂອງພາລະກິດສ້າງສາພັດທະນາເສດຖະກິດສັງຄົມ. ໃຫ້ປະເທດຊາດລາວເຮົາ, ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າເຮົາກ້າວຂຶ້ນທຽມທັນອາລິຍະປະເທດ.

ສະເພາະຜູ້ເປັນພະນັກງານລັດຖະກອນທີ່ກິນເງິນເດືອນທີ່ໄດ້ຈາກປະຊາຊົນນັ້ນ ກໍ່ຕ້ອງປະພຶດຕົນໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມພາລະໜ້າທີ່ ທີ່ພັກລັດມອບໝາຍໃຫ້ ກ່າວຄືຕ້ອງບໍລິສຸດໃຈ ນັບຖືແລະປະຕິບັດລະບຽບກົດໝາຍຂອງຊາດຢ່າງເຂັ້ມງວດ, ຍຶດໝັ້ນໜຽວແໜ້ນໃນແນວທາງການນຳພາຂອງພັກ ແລະ ລັດເຮົາ, ຮັບໃຊ້ບໍລິການໃຫ້ປະໂຫຍດ ໃຫ້ຄວາມສະດວກແກ່ປະຊາຊົນ, ຫາກບໍ່ແມ່ນເພື່ອເປັນນາຍເປັນອາຍາສິດ ໃຊ້ອຳນາດອິດທິພົນກົດຂີ່ຂົ່ມເຫັງປະຊາຊົນ, ບໍ່ແມ່ນເພື່ອຍ້ອນຫຼັງກັບຄືນມາໂກງກິນປະຊາຊົນຊ້ຳອີກຕໍ່ໜຶ່ງ ແລະ ອື່ນໆອີກທີ່ເປັນການຝືນຕ້ານຕໍ່ລະບຽບກົດໝາຍ ແລະ ສິດຜົນປະໂຫຍດອັນສັກກະລະສູງສົ່ງຂອງຊາດ ຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ.

ສຽງກະຊິບສັ່ງຈາກວິນຍານເຫຼົ່ານັ້ນ ໄດ້ຮຽກຮ້ອງບັນຊາໃຫ້ລາວເປັນລາວ ມີສາມັກຄີ ເພື່ອສ້າງສາພັດທະນາຮອບດ້ານໃຫ້ຊາດລາວກ້າວໜ້າສີວິໄລ ວັດທະນາຖາວອນ – ເປັນບ່ອນຢູ່ອາໄສທີ່ໃຫ້ຄວາມຮົ່ມເຢັນເປັນສຸກຢູ່ດີກິນດີຕະຫຼອດໄປ.

ປະຕູໄຊ ບໍ່ພຽງແຕ່ເປັນອະນຸສອນສະຖາປັດຕະຍະສິນທາງວັດຖຸອັນວິຈິດລອຍເລີດທໍ່ນັ້ນ ຫາກຍັງແມ່ນອະນຸສອນສະຖາບັນແຫ່ງອາລິຍະຍານອັນລ້ຳເລີດປະເສີດສິນອີກດ້ວຍ.

ປະຕູໄຊ ຈຶ່ງບໍ່ແມ່ນມີໄວ້ສະເພາະເພື່ອໃຫ້ຊາດລາວຊື່ນຊົມພາກພູມໃນຄວາມງາມສະຫງ່າອົງອາດ ຂອງມັນເທົ່ານັ້ນ, ຫາກຍັງເພື່ອສະກິດເຕືອນໃຈຄົນລາວທຸກເຜົ່າທັງຜອງໃຫ້ຈາລຶກເຖິງແລະສືບທອດຢ່າງດີເລີດ ເອົາມູນເຊື້ອທີ່ຍອດຍິ່ງຂອງບັນພະບູລຸດ, ມະຫາວິລະບູລຸດ ແລະ ວິລະຊົນຂອງລາວເຮົາບັນດາເຜົ່າທີ່ໄດ້ມີຄຸນງາມຄວາມດີອັນເລີດລ້ຳ ໃນປະຫວັດສາດແຫ່ງການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ສ້າງສາພັດທະນາປະເທດຊາດລາວອັນສຸດແສນສັກກະລະຂອງພວກເຮົາ.

ຢ່າງໃດກໍ່ດີບັດນີ້ ປະຕູໄຊ ໄດ້ຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຮົາແລ້ວ, ປະດັບດ້ວຍກຽດຕິສັກ – ສັກສີກວ້າງໄກ, ດ້ວຍຄວາມສະຫງ່າວິຈິດພາກພູມບັນເຈີດເລີດລອຍ ມີສະເໜ່ພິສະດານດູດດຶງໂນ້ມນ້າວຈິດໃຈໃຫ້ນິຍົມຊົມຊອບດີໃຈ, ເຊີດຊູສໍລະເສີນ, ມີທະນົງອົງອາດເອກອ້າງ, ໄດ້ເກີດ, ໄດ້ເປັນລິຂະສິດຂອງລາວແລ້ວທຸກຄົນ. ຈົ່ງພາກພູມພໍໃຈ, ເຕັມໃຈສະອອນສະອື້ນລວມກັນທຸກຄົນເກີດ!

ປະຕູໄຊຍານມຸສະຕິ

ປະຕູໄຊຢືນໝັ້ນ　　　ເທຍລະຄາຄົງທີບ
ຍໍຢືນກຽດຊື່ກ້ອງ　　　ກວມພື້ນແຜ່ນທະພີ
ດ້ວຍບາລະມີມຸງ　　　ພາກພູມທະນົງເອ້
ເອ້ອວດ　ທຸງວົງເດືອນໄດ້　　　ຍອດຊໍ່ສະເຫຼີມສີ
ຍົດມາກມີມູນມາ　　　ແກ່ນສະເໜຫອມເຣົ້າ
ມ້າວມ່ວງຈິດໃຈໃຫ້　　　ໃສສີສະອອນຍິ່ງ
ວິລະກຳກາດກ້າວ　　　ຫານຫ້າວຜາບມານ
ຊາມໄຊ　ດິນລາວລວມໄດ້　　　ປິຕຸພູມຫ້າມຮໍ່
ຮໍ່ຮັກສາ　ເອກະລາດໄດ້　　　ທະນົງໝັ້ນຢູ່ຢືນ
ຕື່ນເກີດ ! ລຸກເກີດ ! ຊາວລາວ
ກ້າວບືນບຸກໄປ　ຊີ້ໄຊໄດ້ໃໝ່　ໃຫຍ່ຍິ່ງວັດທະນາ
ຊາດຈະເຮືອງ　ເມືອງຈະຮຸ່ງ　ຍ້ອນລາວມັ້ນຕື່ນຕົວ　ແທ້ມາ

ທ່ານ ທຳ ໄຊຍະສິດເສນາ

ອະນຸຍາດພິມເລກທີ 018/ ພທປ, 201295
ວັນທີ 20/12/1995
ພິມທີ່ວິສາຫະກິດການພິມຈຳໜ່າຍສຶກສາ
ພິມຄັ້ງທີ 1 ຈຳນວນ 5000 ຫົວ
ສະຫງວນລິກຂະສິດ